

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Віторок, 19 вересня, 1967

В АМЕРИЦІ

ПРОМИСЛОВА ПРОДУКЦІЯ В СЕРПНІ цього року збільшилася майже на один відсоток, чим засвідчила, що економіка ЗДА і надалі збільшується в швидкому темпі, як це було в першій половині ц.р. Рада Федеральної Резерви повідомила, що індекс промислової продукції в серпні збільшився на 1,3 пункту, що рівняється 0,8 відсотка. В порівнянні з роками 1957-1959, коли промислова продукція становила 100, тепер вона виноситься 158. Індекс промислової продукції в липні збільшився був на 1,2 пункту, а не на 1 відсоток, як звітували місяць тому.

ЗАГРОЖЕНА ДОЛЯ ТРЬОХ ДОГОВОРІВ, які ЗДА заключили в червні цього року з Панамамою Республікою. Ця маленька Республіка має 1,300,000 населення, але вона спричиняє багато клопоту могутнім ЗДА, які не сміють гостріше виступити проти свого малого партнера, щоб цим кроком не настрашити інші американські країни, які традиційно вже бояться американського імперіалізму, хоч ЗДА не мають навіть на думці здійснювати якийсь імперіалізм. В червні ц.р. ЗДА заключили аж три договори про те, що вони зриваються суверенності над Зоною Панамамою каналу та про те, що на подібних засадах ця країна мала б копати новий океанічний канал через Панамаму. Тепер Панамама Республіка не хоче ратифікувати цих договорів, і створюється нове напруження між ЗДА і Панамамою Республікою.

ПАНІ ЛИНДОН Б. ДЖАНСОН ВІДВІДАЄ 7 СТЕПІВ, починаючи в середу 20-го вересня. Її подорож триватиме чотири дні і скінчиться в суботу 23-го вересня. Пані Джансон подорожуватиме в товаристві дружини віцепрезидента пані Гюберт Гомфрі. В стейті Мінесота пані Джансон відвідає Громадський Дім в Монтевідео та дім віце-президента в Лейку Веверлі, а по полудні буде в місті Мінеаполіс на відкритті фонтану. В четвер дружина Президента буде на концерті хору в місті Квінсі в стейті Іллінойс, а після того відвідає місто Марка Твена Ганнібал в Мізурі. Увечері буде вона в Колумбусі, Індіана, на прийнятті в пошану архітектури, які проєктували будинки для відновлення міста. В п'ятницю пані Джансон відкриє відпочинковий парк в Мішигені, а по полудні має звідти молочну ферму у Вісконсині. В суботу вона відвідає Світову Харчову Виставку в повіті Дейн, Вісконсин.

81,000-ТОННОВИЙ ЛЮКСУСОВИЙ англійський пасажирський корабель корабельної компанії Кунард "Квін Мері" востаннє переплыває Атлантику. 18-го вересня відплив він із порту Савтгемптона в Англії до Нью-Йорку з 1,500 пасажирами, між якими було багато американців, які навісним прилетіли до Англії, щоб плисти цим кораблем до Нью-Йорку. Численні англичани їдуть "для спорту" до Нью-Йорку і назад до Англії на те тільки, щоб могли пізнати похвалитися цим "успіхом". Квін Мері відплив з Нью-Йорку 22-го вересня, і це буде її остання пасажирська подорож. До Англії прибуде цей корабель 27-го вересня. В жовтні він відплив Атлантикою до міста Південної Америки до Лонг Бічу в Каліфорнії, де буде: готелем, музеєм і центром для різних конвенцій.

У СВІТІ

ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКІ КОМУНІСТИ (В'ЄТКОНГ) ВДЕРЛИСЯ впровадити останніх двох місяців до трьох міст — Гоая, Квантрі і Квангтай — із спеціальною метою звільнити в'язнів із тамошніх в'язниць. Вони дійсно звільнили к. 2,000 в'язнів, членів або прихильників В'єтконгу, терористів, але й звичайних бандитів. Такий сам напад комуністи провели в минулу неділю на місто Тамкі, у в'язниці якого сидять 500 комуністів і 300 інших в'язнів. Той наскок відбито, при чому загинуло 219 комуністів. Намагаючи комуністів звільнювати в'язнів стоїть у зв'язку із щораз більшими їх труднощами вербувати людей до комуністичної повстанської армії.

ГЕНРІ КЕБОТ ЛАДЖ, КОД АМБАСАДОР ЗДА У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ, ЗАВЯВ у радіо-телевізійній передачі в минулу неділю, що за його урядування в столиці Південного В'єтнаму Сайгоні уділено всебічних інформацій про воєний та інший стан у В'єтнамі кільком сотням високих американських військових і цивільних осіб — генералам, адміралам, губернаторам, сенаторам, конгресменам і людям із світу науки та бізнесу. Ніхто з ними не сперечався, ніхто їм ніяких поглядів не накидав. Заява Ладжа стоїть у зв'язку з недавнім закликом мішигенського губернатора Джорджа Ромні, що йому під час його відвідів у Південному В'єтнамі "дипломати і генерали" сполоскали ум. Ладж не назвав Ромні за іменем.

НЕОФІЦІАЛНА АМЕРИКАНСЬКО-ЯПОНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ В ШІМОДІ, ЯПОНІЯ, ПРИПШЛА до висновку що треба "в якнайкоршому часі" передати острови Боніну, між ними Окінаву, під суверенітет Японії. У тій конференції взяли участь кількадесят учених, економістів і політиків з обох держав. Всі вони висловились за продовження американсько-японського договору приязні і безпеки.

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ІЗРАЇЛЮ І ЄГИПТУ ВУДУТЬ ЗАСТУПАТИ інтереси своїх країн на 22-й сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яке розпочинається у цьому тижні. Єгипетський міністер Махмуд Ріяд матиме за завдання також довести до покращання взаємин між Єгиптом і ЗДА: Єгипет зірвав був дипломатичні взаємини із ЗДА, оскарживши їх безпідставно г активному помаганні Ізраїлю під час червонової війни. Справа замирення між Ізраїлем і його арабськими сусідами має стати головною справою тієї сесії Генеральної Асамблеї.

ІДЕОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ КИТАЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ "ГУНГ ЧІ" ЗНОВУ ГОСТРО ЗААТАКУВАВ противників Мао Тсе-тунга, називаючи їх "конспіраторською контрреволюційною клікою". Знавці китайських відносин та зокрема обсерватори китайських подій з найближчого до Комуністичного Китаю міста, Гонг Конгу, твердять, що уряд Мао Тсе-тунга не має ніякої можливості завести лад і спокій в державі, а створення тим урядом "культурної революції", що її проводили "червоногвардійці", тільки ускладнює ситуацію та штовхає край в анархію, бо "червоногвардійці" виявились здебільша хуліганами.

ПРОЄКТ ПРОГРАМИ
Світового Конгресу Вільних Українців

Неділя, 12 листопада:

- Перед полуднем: Служби Божі в українських Катедрі і церквах в наміренні Світового Конгресу Вільних Українців і українського народу.
- По полудні: 1. Пресова конференція
а) Відчитання прокламації Губернатора стейту Нью-Йорку і мейора міста Нью-Йорку
б) Прийняття для учасників конференції

2. Виступи в телеразії й радіо

Понеділок, 13, віторок, 14, середа, 15 листопада:

Світові З'їзди окремих ділянок українського збірного життя у вільних країнах

Бюро Організаційної Комісії Підготовчого Комітету ПАУК ресструє делегатів СКВУ

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Четвер, 16 листопада:

Год. 9:00 до 12:00 дня: — Закінчення ресстрації делегатів

Год. 2:00 по пол.:

1. За президіальним столом члени Екзекутиви Пан-Американської Української Конференції
а) Внесення прапорів — ветерани, молодіжні організації
б) Відгравання американського й українського гімнів
в) Молитва — переводить найстарший сано Володимира
2. Відкриття СКВУ — о. д-р Василь Кушнір, Президент ПАУК
3. Привітальне слово Президента УККА — д-р Лев Добрянський
4. Проголошення узгодженої Президії СКВУ та Номінаційної, Резолюційної і Верифікаційної Комісії — о. д-р Василь Кушнір
5. Представлення Репрезентатів Церков та Голів Центральних Репрезентацій і виголошення ними привітів
6. Звіти Комісії Підготовчого Комітету ПАУК:
а) Організаційної
б) Програмової
в) Верифікаційної

Ввечері: Праця Конгресових Комісій і зустрічі делегатів

П'ятниця, 17 листопада:

Год. 10:00 рано:

1. Привіти — усні й письмові — чужих гостей
2. Доповіді:
а) "Українці в країнах свого поселення" — КУК
б) "Концепція нашої політики в житті наших країн" — УККА

— Перерва до год. 2:30 по полудні —

Год. 2:30 по пол.:

- в) "Сучасний стан на рідних землях і способи нашої допомоги визвольній боротьбі українського народу" — КоОУЦУ, Європа

Ввечері: Закінчення праці Конгресових Комісій

Субота, 18 листопада:

Год. 10:00 рано до 2:00 по пол.:

- Маніфестація в Медисон Сквер Гарден (Програма Маніфестації буде опублікована окремо. В ній: виступи хорів, ансамблів молоді, промови представників українських Церков та американського уряду, як теж визначних українських діячів)

Год. 4:00 по пол.:

- Заяви речників Світових З'їздів окремих ділянок українського збірного життя у вільних країнах і заяви представників поодиноких делегацій

Неділя, 19 листопада:

Перед полуднем: Служби Божі в українських церквах

Год. 12:00 дня:

- а) Звіти Комісії
б) Проголошення Маніфестів і резолюцій та схвалення їх через аклямацію
в) Проголошення створення Секретаріату СКВУ та його керівних органів

Год. 7:00 вечора:

- Банкет — з привітання офіційних гостей і місцевою програмою

— Закриття Конгресу —

Голдвотер виявляє плани побороювання
своїх противників в 1964 році

Вашингтон. — Республіканський кандидат на президента в 1964-му році Беррі Голдвотер, виступаючи на телебаченні, говорив про те, як його прихильники були приготувані на те, що могли не допустити до радіових і телевізійних передач з будинку, де відбувалися Республіканська Крайова Номінаційна Конвенція, коли б цього було треба. Голдвотер казав: "Коли б хтось ставив на них завеликим противником, то він завжди мав би клопоти з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Голдвотера, який керував комунікаційними засобами на Конвенції, заявив, що він нічого не знає про ці приготування Голдвотера. Голдвотер оповідає і про інші пухлякі кандидати на Конвенції: його прихильники витягували батерії з голосника, який мав промовляти сенатор-ліберал із Пенсильванії Гю Скотт, і якого власні слова цього не можна було чути. Голдвотер хвалиться, що його прихильники замкнули були залогу літала віконом із замкненої кімнати, і Гомфрі відлетів з каблем". Але помічник Г

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1933
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Об'єднані Нації — без змін

22-га з черги сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, що почалася 19 цього місяця, ледве чи принесе будь-які несподіванки. Між кількома десятками точками її денного порядку є різні хронічні на форумі цієї установи справи, що їх Об'єднані Нації не змогли і напевно й тепер не зможуть розв'язати. Найкращим доказом реального безсилля цієї установи, яка охоплює 122 держави, є те, що на денному порядку 22-ї сесії нема таких кардинальних справ, як мировий договір між Німеччиною і переможними країнами, об'єднання Німеччини і Східної Європи, її нові кордони. На терені ООН не можна також говорити про деколонізацію Східної Європи, бо вона може бути переведена тільки на руїнах російської імперії, яка є упривілейованим членом — засновником ООН.

Очевидно, не можна заперечувати багатьох видатних, корисних речей, що їх ООН за час свого 22-річного існування здійснила, особливо своїми спеціальними агентствами, постійними комісіями, міжнародними фінансовими організаціями і т. зв. спеціальними програмами. Не можна теж заперечити корисності Об'єднаних Націй, як терену зустрічей відповідальних державних керівників і тієї постійної посередницької дипломатичної машини, якою є Секретаріат ООН з генеральним секретарем у провіді. І тому слушно президент Л. Б. Джансон стверджує у своїй промові з 11 травня мин. року, що коли б не успішне втручання ООН у різні місцеві конфлікти, то вони, може, довели б до вибуху нової великої війни, і що „конструктивні дії“ ООН, переведені на терені ООН, спричинили „реалістичний підхід“ до різних проблем. Об'єднані Нації є установою корисною — але в дуже обмежених границях, головне внаслідок зловживання Совєтами правом „вето“, насичення членства ООН державами, які взагалі не зацікавлені великими міжнародними проблемами, і використанням комуністичними й „неутраляльними“ дипломатами трибуни ООН для демагогічної пропаганди.

Не Об'єднані Нації, а великодержави керують долею світу, але ті великодержави користуються тереном ООН, коли це їм вигідно. На цій новій сесії ООН найперше місце, певно, займатиме ізраїльсько-арабський конфлікт, як також договір ЗЛА й СССР проти поширення атомової зброї. За кулісами йтимуть, очевидно, розмови про можливість зчлєнення у В'єтнамі, що є нині міжнародною проблемою ч. 1. Однак, міжнародний світ, де кажучи вже про громадську думку в широкому світі, загалом мало зацікавлений цією Генеральною Асамблеєю ООН, знаючи наперед, що вона не принесе ніяких сенсацій.

Уряд і преса

Свобода людської думки і свобода інформації посунена в цій країні так далеко, що уряд ЗЛА вважав за потрібне не мати власної урядової газети, щоб ніхто не міг закинути, що уряд накидає громадянам свою думку. Однак, усі більші газети, радіо й телевізійні станції з власної волі інформують у представників уряду у Вашингтоні, або ж мають своїх постійних кореспондентів у столиці, які стежать і вивчають нові рішення уряду, наміри його внутрішньої і зовнішньої політики, щоб потім докладно, ретельно і вільно інформувати про них своїх читачів, слухачів і глядачів. Іншими словами, американський уряд не накидає своєї волі пресі, і тому вона тут справді вільна. В свою чергу, американська преса зацікавлена в якнайширшій інформації і збирає вістки та новини про ті чи інші рішення уряду. Справа коментаря таких рішень — це справа редакції кожної газети. Єдине, чого справді бажав американський уряд від преси, це бути об'єктивним і точним у інформації про кожне урядове рішення, залишаючи вільну руку журналістам щодо інтерпретації тих рішень. Іх насвітлення, погодження з ними, чи не погодження.

Цілковито іше явище спостерігається в країнах, де існує комуністична диктатура. Там урядова газета, як орган ЦК КПСС у Москві „Правда“, не лише надас „тон“ усієї пресі; „Правду“ треба передувати, на „Правду“ посилається, її цитувати, її коментувати — це пряма вказівка журналістам, як урядово дозволено коментувати те, чи інші рішення уряду, або якусь подію у світі. Вже це виключає поняття свободи слова, свободи преси, інформації, робить совєтську пресу сірою, одноманітною, нецікавою і далекою від правди. Журналіст у Совєтському Союзі позбавлений права на власне політичне мислення, на власну інтерпретацію подій і явищ. Совєтська преса є лише технічним виконавцем накиненої згори думки.

В. Несторович

Сприяння і ворожість

Враження, що їх туристи західного світу приносять з України, як відомо, дуже подібні одне до одного. Їх вносять заздалегідь наміченими дорогами і примушують оглядати тільки те, що для них заінсценізоване. Штамповані враження друкують не раз у західній пресі.

Тільки вряда-годи появляється щось таке, що його варто зрештєвувати для української преси так, як це ми зробили наприкінці 1965 року в статті „Національні проблеми в московських реєстрах“, вміщені в „Свободі“. Це був репортаж Ганса Машарти з Москви у відомому швейцарському журналі „Ді Вельтхоє“ (ч. 1667), в якому він представляв вороже відношення українців до москалів, з'ясоване йому молодим інженером з України. І вже через п'ять днів, 26 листопада 1965 р. у „Вельтхоє“ з'явився лист до редакції д-ра М. Гроссманна (Цюрих), в якому він назвав автора статті рецензентом журналістом, що похвалив „якомога інженерів, українців з південної Росії“.

Він, мовляв, ненавидить росіян, яких називає темними бовдурами. А чи можна назвати Пастернака, Ахматову, Паустовського неютеасними типами? Час уже перестати кольтпортувати безкритичні вісті... Отаке пише д-р Гроссманн, що ненавидить українців. Чи він знає, що Ахматова і Паустовський з походження українці (бо що Пастернак жид він напевно знає)? Можна було б про це йому написати, якби ми були дістали те число бойдів на рік скоріше. І можна було б також написати, що не їх мав на увазі інженер, ані російських культурних діячів взагалі, а тих совєтських бюрократів і політробітників, що разом з жінками заповнили ресторани, де відбувалася розмова із швейцарським журналістом. Таких, як д-р Гроссманн, чимало, що готові піти „на ножі“ за москоського ведмедя. Але журналісти, як Ганс Машарти, що порушують такі непопулярні теми, як доля укріплених народів, — це рідкість. Однак, ми знайшли ще одного такого.

Цим разом — це голос комуністичного журналіста з органу комуністичної партії Італії „Уніта“. Його ми вчитали в журналі „На Антені“ („Відомості“) з 30 липня 1967 р. Цей журнал, зазначивши, що розвиток національної свідомості совєтських народів становить в комуністичному світі „табу“, про яке не вільно дискутувати, пише ось що: „В цій справі зобов'язує трафет, який загалом каже, що в СССР національну проблему розв'язано ідеальним способом. Це „табу“ заквествонував, щоправда, дуже обережно кореспондент „Уніти“ Енцо Реггі. В своєму репортажі з України наводить він міркування українських інтелектуалів і робітників, які свідчать про напруження, що зростає на національному тлі. Сам Реггі також висловлює свій сумнів щодо правильності теперішньої національної політики в СССР“.

Один український науковець сказав італійському журналістові, що „покривляючи національні почуття і національну гордість, завжди можуть проявитися там, де центральна влада багатонаціональної держави не розуміє історичного процесу, який довів до самостійного розвитку даного народу“. Він заявив, що такої домішки допускати Москва у відношенні до українців. Наведені в далішому думки робітника з Харкова і студентки з Києва ілюструють цю ж тезу загальмованих національних почуттів українців. Під впливом цих розмов італійський комуніст перед представництвом Міністерства культури в Києві висловив сумнів, чи вповні задоволеніся прагнення українського громадянства в ділянці культури і мистецтва. Вона збула його відомою совєтською формулою, мовляв, мистецтво і культура союзних народів соціалістичним змістом і національними формами. Подорожуючи по Україні, Реггі наочно переконався, що ця формула не має сенсу. З такого розумування особливо просковуються прекрасний український фольклор, як також неконформістичні фільми українських режисерів про минуле України (автор подає приклад „Тіні забутих предків“), врешті молодих поетів, композиторів, малювників і скульпторів. Своє міркування він закінчує таким твердженням: „Надто часто національний підхід до традиції і культури українського народу насильно втискається у схеми т. зв. соціалістичного реалізму, дармащо національна відбудова лежить в основі творчості кожного талановитого українського мистця“.

Кореспондент „Уніти“ заговорив лише культурний відтінку життя нації, яка має слушне бажання бути державною і такою повинна бути згідно з конституцією, а не лише у брехливих заявах про „повну політичну незалежність, соборність і суверенітет“. Але добре, що в комуністичній закордонній газеті було бодай те написане, і добре те, що голос цієї газети дається на хвилях етеру в Україні, бо матеріал, друкований в місячнику „На Антені“, частково надається польською мовою в радіо Вільної Європи.

При цій нагоді подамо те, що і статті Івана Стадінука „Моя любов і біль мій“, надрукованої наприкінці 1966 р. в журналі „Огоньок“. Письменник І. Стадінука, заступник головного редактора цього найпопулярнішого в СССР тижденьника, у вступі до статті пише: „...Виниччина — це, в моєму найвищому переконанні, найбільша до неба, найбільше мальовнича і пісенна земля на планеті“. Сам він селянська дитина, півсирота. Поетично згадує своє дитинство, своє пастуше життя, свої забави й турботи, з Москвою на Україні поїхав він, щоб (тут згадує слова прозаїка Калініна, свого друга) „як письменник допомагати на рідній землі своїм по-

чуття, свої спостереження і емоції від людей, де народився і виріс“. Він зустрічав там чимало знайомих і незнайомих, був у Кордівці, де прожив свою юність, був у кількох колгоспах. Розмовляв з першим секретарем винницького райкому партії, секретарем відділу пропаганди, головами колгоспів. В одному з колгоспів його запросили зайти в контору, щоб показати цифри, але він відмовився (подумав: „Якщо Документи готові, значить на мене чекають...“). Із двох мальовничих Немирівським шляхом — асфальтовим шосе. Але, переїздивши іншими дорогами, розчарувався. — „Лише шість колгоспів не зв'язані ще мощеними дорогами з магістралями“, — сказав І. Стадінука районний інформатор. — Але промовчав, що кожен колгосп охоплює 2 чи 3 села. А це вказує, — пише Стадінука, — скільки ще сіл страждає під час весняного й осіннього бездоріжжя... Пишучи про все інше, редактор Стадінука наклав розжеві окуляри. Він стверджує, що „пастуше плем'я 20 і 30 років тому перевелось“, що босоніж діти вже не ходять, усі вчаться в школах, дехто має велосипед, що рідко можна бачити солом'яні стріхи на дахах, що колгоспники живуть в достатках, мають електрику, радіо, мають присадибні ділянки і худобу, а коли старіють — дістають пенсію. Мовляв, „зайнялися те, що мужик колись бачив тільки у шаєлих снах, бо на селі тепер живуть не гірше, ніж у місті...“

Але тут дозволимо собі подати розмову І. Стадінука з 86-річним „свідомим“ колгоспником: — З присадибнимигородами трудно селянам позбутися приватно — власницької психології, — каже Стадінука. — А ти не будь таким розумником! — відповідає колгоспник. — Чому? — Тому, що не діло горішні! Помиркуй: у вас у Москві купляють собі мешкання, дачі, машини. Невже ж і вони ламають свій характер у сторону куркульського? Чи так думаєш? — Мешкання і дача прибутку не дають. — І знову не те кажеш. Твоя правда: город і сад приносять гроші. Та справа не в прибутку, а в тому, що раз у тебе власне мешкання, машина і дача, куплені за накопичений гріш, ти почуваш себе власником! А інтелігентам не слід такі почуття мати! Інтелігенція повинна нам допомагати позбутися тієї горішності... „Погляд не безспірний, але селяни інтересуються...“, як живе бюрократична знать у Москві, — подумав москоський редактор. Та він не міг того написати. Бо й як же ж?

„Трудні люди сучасного українського села навчилися мислити широкими категоріями“, — ствердив під кінець свого репортажу автор. І ті широкі категорії, очевидно, сягали далеко. Напевно про різне говорив йому його приятель на батьківщині. Але про те він про-

чув, свої спостереження і емоції від людей, де народився і виріс“. Він зустрічав там чимало знайомих і незнайомих, був у Кордівці, де прожив свою юність, був у кількох колгоспах. Розмовляв з першим секретарем винницького райкому партії, секретарем відділу пропаганди, головами колгоспів. В одному з колгоспів його запросили зайти в контору, щоб показати цифри, але він відмовився (подумав: „Якщо Документи готові, значить на мене чекають...“). Із двох мальовничих Немирівським шляхом — асфальтовим шосе. Але, переїздивши іншими дорогами, розчарувався. — „Лише шість колгоспів не зв'язані ще мощеними дорогами з магістралями“, — сказав І. Стадінука районний інформатор. — Але промовчав, що кожен колгосп охоплює 2 чи 3 села. А це вказує, — пише Стадінука, — скільки ще сіл страждає під час весняного й осіннього бездоріжжя... Пишучи про все інше, редактор Стадінука наклав розжеві окуляри. Він стверджує, що „пастуше плем'я 20 і 30 років тому перевелось“, що босоніж діти вже не ходять, усі вчаться в школах, дехто має велосипед, що рідко можна бачити солом'яні стріхи на дахах, що колгоспники живуть в достатках, мають електрику, радіо, мають присадибні ділянки і худобу, а коли старіють — дістають пенсію. Мовляв, „зайнялися те, що мужик колись бачив тільки у шаєлих снах, бо на селі тепер живуть не гірше, ніж у місті...“

Але тут дозволимо собі подати розмову І. Стадінука з 86-річним „свідомим“ колгоспником: — З присадибнимигородами трудно селянам позбутися приватно — власницької психології, — каже Стадінука. — А ти не будь таким розумником! — відповідає колгоспник. — Чому? — Тому, що не діло горішні! Помиркуй: у вас у Москві купляють собі мешкання, дачі, машини. Невже ж і вони ламають свій характер у сторону куркульського? Чи так думаєш? — Мешкання і дача прибутку не дають. — І знову не те кажеш. Твоя правда: город і сад приносять гроші. Та справа не в прибутку, а в тому, що раз у тебе власне мешкання, машина і дача, куплені за накопичений гріш, ти почуваш себе власником! А інтелігентам не слід такі почуття мати! Інтелігенція повинна нам допомагати позбутися тієї горішності... „Погляд не безспірний, але селяни інтересуються...“, як живе бюрократична знать у Москві, — подумав москоський редактор. Та він не міг того написати. Бо й як же ж?

„Трудні люди сучасного українського села навчилися мислити широкими категоріями“, — ствердив під кінець свого репортажу автор. І ті широкі категорії, очевидно, сягали далеко. Напевно про різне говорив йому його приятель на батьківщині. Але про те він про-

чув, свої спостереження і емоції від людей, де народився і виріс“. Він зустрічав там чимало знайомих і незнайомих, був у Кордівці, де прожив свою юність, був у кількох колгоспах. Розмовляв з першим секретарем винницького райкому партії, секретарем відділу пропаганди, головами колгоспів. В одному з колгоспів його запросили зайти в контору, щоб показати цифри, але він відмовився (подумав: „Якщо Документи готові, значить на мене чекають...“). Із двох мальовничих Немирівським шляхом — асфальтовим шосе. Але, переїздивши іншими дорогами, розчарувався. — „Лише шість колгоспів не зв'язані ще мощеними дорогами з магістралями“, — сказав І. Стадінука районний інформатор. — Але промовчав, що кожен колгосп охоплює 2 чи 3 села. А це вказує, — пише Стадінука, — скільки ще сіл страждає під час весняного й осіннього бездоріжжя... Пишучи про все інше, редактор Стадінука наклав розжеві окуляри. Він стверджує, що „пастуше плем'я 20 і 30 років тому перевелось“, що босоніж діти вже не ходять, усі вчаться в школах, дехто має велосипед, що рідко можна бачити солом'яні стріхи на дахах, що колгоспники живуть в достатках, мають електрику, радіо, мають присадибні ділянки і худобу, а коли старіють — дістають пенсію. Мовляв, „зайнялися те, що мужик колись бачив тільки у шаєлих снах, бо на селі тепер живуть не гірше, ніж у місті...“

Але тут дозволимо собі подати розмову І. Стадінука з 86-річним „свідомим“ колгоспником: — З присадибнимигородами трудно селянам позбутися приватно — власницької психології, — каже Стадінука. — А ти не будь таким розумником! — відповідає колгоспник. — Чому? — Тому, що не діло горішні! Помиркуй: у вас у Москві купляють собі мешкання, дачі, машини. Невже ж і вони ламають свій характер у сторону куркульського? Чи так думаєш? — Мешкання і дача прибутку не дають. — І знову не те кажеш. Твоя правда: город і сад приносять гроші. Та справа не в прибутку, а в тому, що раз у тебе власне мешкання, машина і дача, куплені за накопичений гріш, ти почуваш себе власником! А інтелігентам не слід такі почуття мати! Інтелігенція повинна нам допомагати позбутися тієї горішності... „Погляд не безспірний, але селяни інтересуються...“, як живе бюрократична знать у Москві, — подумав москоський редактор. Та він не міг того написати. Бо й як же ж?

„Трудні люди сучасного українського села навчилися мислити широкими категоріями“, — ствердив під кінець свого репортажу автор. І ті широкі категорії, очевидно, сягали далеко. Напевно про різне говорив йому його приятель на батьківщині. Але про те він про-

чув, свої спостереження і емоції від людей, де народився і виріс“. Він зустрічав там чимало знайомих і незнайомих, був у Кордівці, де прожив свою юність, був у кількох колгоспах. Розмовляв з першим секретарем винницького райкому партії, секретарем відділу пропаганди, головами колгоспів. В одному з колгоспів його запросили зайти в контору, щоб показати цифри, але він відмовився (подумав: „Якщо Документи готові, значить на мене чекають...“). Із двох мальовничих Немирівським шляхом — асфальтовим шосе. Але, переїздивши іншими дорогами, розчарувався. — „Лише шість колгоспів не зв'язані ще мощеними дорогами з магістралями“, — сказав І. Стадінука районний інформатор. — Але промовчав, що кожен колгосп охоплює 2 чи 3 села. А це вказує, — пише Стадінука, — скільки ще сіл страждає під час весняного й осіннього бездоріжжя... Пишучи про все інше, редактор Стадінука наклав розжеві окуляри. Він стверджує, що „пастуше плем'я 20 і 30 років тому перевелось“, що босоніж діти вже не ходять, усі вчаться в школах, дехто має велосипед, що рідко можна бачити солом'яні стріхи на дахах, що колгоспники живуть в достатках, мають електрику, радіо, мають присадибні ділянки і худобу, а коли старіють — дістають пенсію. Мовляв, „зайнялися те, що мужик колись бачив тільки у шаєлих снах, бо на селі тепер живуть не гірше, ніж у місті...“

Але тут дозволимо собі подати розмову І. Стадінука з 86-річним „свідомим“ колгоспником: — З присадибнимигородами трудно селянам позбутися приватно — власницької психології, — каже Стадінука. — А ти не будь таким розумником! — відповідає колгоспник. — Чому? — Тому, що не діло горішні! Помиркуй: у вас у Москві купляють собі мешкання, дачі, машини. Невже ж і вони ламають свій характер у сторону куркульського? Чи так думаєш? — Мешкання і дача прибутку не дають. — І знову не те кажеш. Твоя правда: город і сад приносять гроші. Та справа не в прибутку, а в тому, що раз у тебе власне мешкання, машина і дача, куплені за накопичений гріш, ти почуваш себе власником! А інтелігентам не слід такі почуття мати! Інтелігенція повинна нам допомагати позбутися тієї горішності... „Погляд не безспірний, але селяни інтересуються...“, як живе бюрократична знать у Москві, — подумав москоський редактор. Та він не міг того написати. Бо й як же ж?

„Трудні люди сучасного українського села навчилися мислити широкими категоріями“, — ствердив під кінець свого репортажу автор. І ті широкі категорії, очевидно, сягали далеко. Напевно про різне говорив йому його приятель на батьківщині. Але про те він про-

чув, свої спостереження і емоції від людей, де народився і виріс“. Він зустрічав там чимало знайомих і незнайомих, був у Кордівці, де прожив свою юність, був у кількох колгоспах. Розмовляв з першим секретарем винницького райкому партії, секретарем відділу пропаганди, головами колгоспів. В одному з колгоспів його запросили зайти в контору, щоб показати цифри, але він відмовився (подумав: „Якщо Документи готові, значить на мене чекають...“). Із двох мальовничих Немирівським шляхом — асфальтовим шосе. Але, переїздивши іншими дорогами, розчарувався. — „Лише шість колгоспів не зв'язані ще мощеними дорогами з магістралями“, — сказав І. Стадінука районний інформатор. — Але промовчав, що кожен колгосп охоплює 2 чи 3 села. А це вказує, — пише Стадінука, — скільки ще сіл страждає під час весняного й осіннього бездоріжжя... Пишучи про все інше, редактор Стадінука наклав розжеві окуляри. Він стверджує, що „пастуше плем'я 20 і 30 років тому перевелось“, що босоніж діти вже не ходять, усі вчаться в школах, дехто має велосипед, що рідко можна бачити солом'яні стріхи на дахах, що колгоспники живуть в достатках, мають електрику, радіо, мають присадибні ділянки і худобу, а коли старіють — дістають пенсію. Мовляв, „зайнялися те, що мужик колись бачив тільки у шаєлих снах, бо на селі тепер живуть не гірше, ніж у місті...“

Але тут дозволимо собі подати розмову І. Стадінука з 86-річним „свідомим“ колгоспником: — З присадибнимигородами трудно селянам позбутися приватно — власницької психології, — каже Стадінука. — А ти не будь таким розумником! — відповідає колгоспник. — Чому? — Тому, що не діло горішні! Помиркуй: у вас у Москві купляють собі мешкання, дачі, машини. Невже ж і вони ламають свій характер у сторону куркульського? Чи так думаєш? — Мешкання і дача прибутку не дають. — І знову не те кажеш. Твоя правда: город і сад приносять гроші. Та справа не в прибутку, а в тому, що раз у тебе власне мешкання, машина і дача, куплені за накопичений гріш, ти почуваш себе власником! А інтелігентам не слід такі почуття мати! Інтелігенція повинна нам допомагати позбутися тієї горішності... „Погляд не безспірний, але селяни інтересуються...“, як живе бюрократична знать у Москві, — подумав москоський редактор. Та він не міг того написати. Бо й як же ж?

„Трудні люди сучасного українського села навчилися мислити широкими категоріями“, — ствердив під кінець свого репортажу автор. І ті широкі категорії, очевидно, сягали далеко. Напевно про різне говорив йому його приятель на батьківщині. Але про те він про-

чув, свої спостереження і емоції від людей, де народився і виріс“. Він зустрічав там чимало знайомих і незнайомих, був у Кордівці, де прожив свою юність, був у кількох колгоспах. Розмовляв з першим секретарем винницького райкому партії, секретарем відділу пропаганди, головами колгоспів. В одному з колгоспів його запросили зайти в контору, щоб показати цифри, але він відмовився (подумав: „Якщо Документи готові, значить на мене чекають...“). Із двох мальовничих Немирівським шляхом — асфальтовим шосе. Але, переїздивши іншими дорогами, розчарувався. — „Лише шість колгоспів не зв'язані ще мощеними дорогами з магістралями“, — сказав І. Стадінука районний інформатор. — Але промовчав, що кожен колгосп охоплює 2 чи 3 села. А це вказує, — пише Стадінука, — скільки ще сіл страждає під час весняного й осіннього бездоріжжя... Пишучи про все інше, редактор Стадінука наклав розжеві окуляри. Він стверджує, що „пастуше плем'я 20 і 30 років тому перевелось“, що босоніж діти вже не ходять, усі вчаться в школах, дехто має велосипед, що рідко можна бачити солом'яні стріхи на дахах, що колгоспники живуть в достатках, мають електрику, радіо, мають присадибні ділянки і худобу, а коли старіють — дістають пенсію. Мовляв, „зайнялися те, що мужик колись бачив тільки у шаєлих снах, бо на селі тепер живуть не гірше, ніж у місті...“

Мирослав Семчишин

ЯК ЗБЕРЕГТИ УКРАЇНСЬКУ МОВУ В АМЕРИЦІ

(5)

Очевидно, суди треба включити ще цілий ряд інших чинників, які посередньо чи безпосередньо стосуються цього процесу, як, наприклад: а) вік учня (молодь вивчає мову скоріше, ніж старші); б) підбір навчального матеріалу (читанка); в) час, коли починаєш вивчати другу мову (чим раніше, тим краще). І врешті такі чинники, як атмосфера школи і довідка та дисципліна.

Те, що досі ми сказали, треба доповнити далішими завагами. Ще раз треба виразно підкреслити, що перед учителем Другої мови стоїть проблема: а) або вчити про мову, тобто навчити відшифровувати; або вчитися мові, як другої, і змагатися до якогось паралелізму у дітей; в) в навчанні мови розрізняти дітей молодшого віку і старшого, бо вимішка, зумовлена будь-якими іншими моментами, ніяк не сприяє процесу вивчення другої мови.

Признаючи всі вище названі фактори, сперті на психологічних дослідках, за обговорювання, можемо тепер з'ясувати цілі, які повинні стояти нам перед очима в процесі науки мови взагалі, а другої зокрема.

Безпосередні цілі

Перше і основне завдання — навчити учня слухати із розумінням, тобто вишлюкувати його вухом, яке є першим органом, що зумовлює процес говоріння.

Навчити учнів передавати своїми мовними органами слова, сперті на даній звуковій системі і її специфіці. Навчити ці слова вимовляти найбільш досконало. Отже, не самий звук нас повинен цікавити, але й дане слово чи дана фраза, так, як вони звучать у нормальній гутірці.

Третя ціль — це читання; це засвоєння системи графічно-зорових символів, тобто тих, що їх бачимо, на відміну від тих, які чуємо, — тобто звуково-слухових.

На четвертому місці ми візьмемо під увагу писання, тобто вміння передавати у писемній формі все те, що учень почує, повторив — вимовив чи прочитав.

Ці безпосередні цілі підказують нам три далшні, які можемо назвати посередніми цілями. А вони ось які:

При всякому навчанні мови необхідна постійна контроль — перевірка засвоєних знань, в даному випадку перевірка звукової системи даної мови.

Ознайомлення учнів із словниковим багатством, спертим на цій же звуковій системі.

Засвоєння тих усіх основних висловів — фраз — зворотів, які є в мові.

Найкращим гарантом знання мови є практичне оволодіння нею і її повсякчасне вживання. Тому обов'язком українців — батьків, без уваги на всі умовини, всюдї і скрізь, користуватися тільки українською мовою так у контакті між собою, як і з дітьми. Пля акцією мусить стати загальнозобов'язуючою, і вчителі на кожному кроці мусять про це пригадувати власне батькам. А відм, поза всякою партизанською єдина нагода поза класною українознавчої школи практично виправляється в оволодінні мовою, що в даній випадку є рідною мовою батьків молодого ук-

раїнського — американського покоління.

Обов'язок учителів українознавчих шкіл — вчити українських дітей не про мову, а самої мови, розговорної, літературної мови. Не перегорювати їх і не обтяжувати їх пам'яті граматичними правилами, але розвивати і плекати в них культуру щоденної розговорної мови. А далі, заохочувати їх до читання українських книжок, вести з ними освітні гутірки на темі минулого й сучасного України, відповідно до програми українознавчих шкіл.

Батькам уникати очевидних конфліктів з дітьми з приводу неживання української мови. Тут необхідна своєрідна терапія: довге і вперте лікування його власне комплексом меншовартості, мовляв, те, що українське, гірше від того, що американське. Поясним дітям спокійно, розумно і ділово, що ми не ігноруємо і не нехтуємо того, що американське (бож з цим власне „аме-

(Закінчення на стор. 5-й)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ДОБРОДІВ АМЕРИКАНСЬКОГО НТШ

Свого часу „Свободі“ були надіслані звітні дані про діяльність НТШ на тему „Визнання добродів Американського НТШ“. Ці відкриті досить повчальні та показові, що при певній послідовності праці можна досягти певних успіхів, зокрема в ділянці видавництва наукових книжок.

Проф. Р. Смаль — Стоцький у своїй доповіді підкреслює не один раз, що на протязі довгих років в Америці діяльність Американського НТШ спирається виключно на підтримку „збоку“ нашої спільноти в „ЗЛА“. Далі наведені дов

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1967 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ“, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

9.

ВІДП. ЗВІТИ УПРАВЛІТЕЛІВ „СОЮЗІВКИ“

Звіт Володимира Кваса

Як приклад подаю другу оселю, яка не робила додаткових уліпшень, в наслідок того стралила гостей оборот зменшився. Тепер подумалися, знайшли гроші і роблять уліпшення, але це дуже довго триватиме, щоб наразі дістати гостей.

Я про це все щиро звітую і прошу Вас щоб Ви цього року ухвалити побудову більше кімнат. Ми пропонуємо побудувати 50 кімнат і ідеально і побільшити дитячу оселю, тим самим побільшимо місця на Курсі Українознавства.

При збільшенні кімнат збільшиться оборот і при цій самій адміністрації тим самим зросте чистий дохід. Будемо могли втримати дешеві ціни, добрий і належний рівень цінової „Союзівки“. Також була б можливість, щоб конвенція відбувалася у нас. І тоді гроші УНС залишаються у нас, а делегати рівночасно заощадили б гроші.

Знову питання побудови більше „Союзівок“ на нашу думку тепер було б не практично, хоча те що бачите який великий клопіт маємо з одною, яка ще не скінчена. До того сьогодні брак добрих фахівців і добрих робітників.

В будучності все буде можна в міру потреб деє ще в іншому місці організувати ще одну „Союзівку“.

Ми віримо, що Ви все це як слід зрозумієте, візьмете все це під увагу і як слід прихилитеся до нашого прохання. Мусимо сказати, що як досі до Головного Уряду виявився залежне зрозуміння до тих справ віднісся прихильно, тому бажано зложити в цьому місці подяку Вам за це, що Ви дозволили нам розбудувати „Союзівку“.

Володимир Квас

Після звітів управителів „Союзівки“ звітування продовжували Спеціальні Комісії.

ВІДП. ЗВІТИ СПЕЦІАЛЬНИХ КОМІСІЙ

Звіт Комісії для публічних зв'язків та преси

Наша Комісія відбула своє засідання 21 травня 1967 р. і схвалила представити Головному Уряду УНС до схвалення наступні пропозиції:

1. Скоротити статті в „Свободі“ до максимум однієї сторінки машинопису через інтервал) такого характеру: інформації про свято, академії, концерти, смерті, народження, ювілеї і т. д.
2. Віддати сторінки „Свободи“ на службу цілої громади із можливістю вислову думки всім з умовою: статті мають бути коректні, мусять бути в приличному стилі.
3. В першому і другому випадку, як потрібно, повертати статті і дописи авторам із стандартним листом, жадуючи від автора скорочення або виправлення свого допису.
4. Завести „Медичний кутюк“ у „Свободі“ — починаючи раз або два рази в місяць, а потім тижнево, віддаючи приблизно 1/4 сторінки газети для цього.

Після цього, о год. 1-й по полудні, перерва на нараду на час обіду до год. 2:30.

ЧЕТВЕРТА (ПОПОЛДНЕВА) СЕСІЯ

Після обіду, о год. 2:45, розпочалася четверта сесія наради, на якій продовжували звіти спеціальних комісій. Провід наради об'яв заступник гол. передсідника Володимир Сохан.

Звіт Комісії для жіночих справ

The UNA Women's Committee met on May 22, 1967 at „Soyuzivka“ with the five UNA women officers participating: Mrs. Mary Dushnyk, Vice-President; and the four Advisors—Miss Anne Dubas, Miss Anna Chopek, Mrs. Maria Demydchuk and Mrs. Helen Olek.

A letter was read by Mrs. Dushnyk which she had received from Mrs. Olena Kononenko-Trofymovsky concerning the participation of the UNA women officers in the Women's Day program to be held on November 15, 1967 during the World Congress of Free Ukrainians, more particularly in the economic section. The task of this section would be to analyze the economic problems of the Ukrainian women in the free world and the social and economic status of women in Ukraine. The UNA Women's Committee will explore the possibilities for its participation in the above program.

It was suggested that a display of UNA literature be set up during the program.

The Women's Committee also discussed the following points for consideration:

A UNA Ladies Day to be held at „Soyuzivka“ on May 18, 1968 with a luncheon-fashion show, with Ukrainian models showing women's and children's apparel, designed by Ukrainians. The guests could come in by cars or busses, and the admission price would include the luncheon and fashion show. Such Ladies Day programs could be initiated at local UNA districts which will be unable to participate in the „Soyuzivka“ fashion show. However it is hoped that all UNA districts and branches in nearby eastern areas will participate in this first UNA luncheon-fashion show on May 18, 1968 at „Soyuzivka“.

Another suggestion was that we give UNA prizes as prizes and gifts to children and adults. These prizes could be won as door prizes at UNA programs, dances, card parties, Mother's Day luncheons, etc. The donor would pay the first year's premium.

Also suggested was the giving of UNA prizes at local programs of other groups.

UNA pens could be given all branch officers and organizers to present to new members. Also, balloons could be printed by the UNA and given to children at various events and places—at „Soyuzivka“, St. Nicholas, Christmas, programs, picnics, and the like.

The UNA could treat children to ball games or other events held in many cities where children have free admission and where the UNA leaders could buy them frankfurters and sodas, etc.

It was suggested efforts be made to bring back those American-born and other Ukrainians who have left the fold or are not too actively involved in Ukrainian commu-

nity life and are not UNA members; we might seek these people out in our churches, ladies auxiliaries of veterans posts, or wherever else possible. THE UKRAINIAN WEEKLY and/or SVOBODA could be given to them to acquaint them with UNA activities. Samples of Ukrainian and English VESELKA could be given to mothers and „Soyuz Ukrainok“ members.

We should always stress that the UNA offers members that which an ordinary insurance company does not, in the way of cultural and educational advantages, also its SVOBODA and WEEKLY pages are open to the youth, students, Plast, Women, etc.

Also suggested was that a series of letters would be written, signed by the five UNA women officers, to be sent to women branch secretaries with ideas for organizing members, programs, etc. Moreover, the 5 UNA women officers are to write a letter to „Soyuz Ukrainok“ about the UNA, inasmuch as the pages of the two UNA publications carry much news of „Soyuz Ukrainok“ activities. An article on the 5 UNA women officers will be submitted to OUR LIFE Magazine as all five are „Soyuz Ukrainok“ members too.

It was suggested that the UNA membership drive as far as women are concerned should be stimulated with annual prizes offered.

The „Soyuzivka“ films could be shown before women's groups and UNA branches in areas where people may not have seen it.

It was felt that the UNA women officers should attend more functions as representatives of the UNA, and especially fraternal congresses and meetings.

A special emblem of identification should be made for UNA officers to wear at events where they are representing the UNA.

Our UNA women should encourage their children and youth in general to participate in Ukrainian American life and avail themselves of the opportunities offered by the UNA for educational and cultural development through its publications, scholarships, Cultural Courses and children's camps, as well as participation in its sports programs.

The UNA Women's Committee elected the following officers—Chairman: Mrs. Dushnyk; Vice-Chairmen: Miss Chopek and Mrs. Olek; Secretary: Mrs. Demydchuk; Treasurer—Miss Dubas.

Звіт Комісії для справ молоді

A meeting of UNA Youth Committee was held on Sunday, May 21, 1967. After much discussion, the following decisions were reached:

- 1) The work of the Youth Committee will consist largely of finding ways and means to interest Ukrainian youth in the Ukrainian National Association.
- 2) In their efforts to reach the above end, the Youth Committee will cooperate closely with the Education Research Committee, the Sports Committee and the Women Committee.
- 3) A meeting of Messrs. Szmaga and Didiuk will be held as soon as feasible to prepare a tentative program of activity. It will be the responsibility of these two gentlemen to suggest concrete steps to remedy the youth problem of the UNA. Copies of these proposals will be mailed to all Youth Committee members and a meeting of the entire Committee will be held prior to our next Supreme Assembly meeting.
- 4) An articulated program will be presented for consideration at the next Supreme Assembly meeting.

Peter Pucilo
ChairmanMyron B. Kuropas
Secretary

Звіт Комісії для справ спорту

На засіданні Спортової Комісії УНСОюзу, яке відбулося в неділю, 21-го травня 1967, у вечірні години, були присутні наступні члени Комісії: Іван В. Іванчук, Марія Душник, Гелен Олек, Андрій Джула і Володимир Запаранюк. Учасники наради обговорили обширно роль спорту та його значення та молоді УНСОюзу і тоді одностайно внесли ось такі рішення:

1. Влаштувати далі крайові турніри круглих для членів УНСОюзу, як теж поробити старання, щоб скоординувати працю Пен-Огайо Круглої Лиги, яка також виступає під ім'ям УНСОюзу та турне молоді УНСОюзу.
2. Повести підготовку і запланувати широку спортову акцію УНСОюзу, в якій треба приступити до організації дружин та їх зустрічей в турнірах кошівки, бейсболу, відбавки, гольфу, футболу і тенісу.
3. Поробити заходи в стейті Мишиген, щоб там активізувати давніші та організувати нові спортові дружини і започаткувати їхні змагання та турніри.
4. Розвинути широку спортову акцію на терені Канади.

У зв'язку із цими рішеннями назначено наступних членів Комісії на такі відповідальні пости у спортовій акції Комісії:

Марія Душник — теніс на Сході; Гелен Олек — круглі і кошівка на Заході; Андрій Джула — круглі і кошівка на Сході; Володимир Запаранюк — футбол і кошівка; Тарас Шмагала — спорт. референт в стейті Огайо, Іван Геврик — спорт. референт на Канаду.

Головний радний Тарас Шмагала і гол. контролер Іван Геврик погодилися ввійти до складу Спортової Комісії та в ній разом з іншими членами тісно співпрацювати. Також вирішено кооптувати до Спортової Комісії як пресових референтів заст. гол. передсідника Володимира Соханя і редактора „Українського Тижневика“ Зенона Снілика. Також внесено постанову, що треба підшукати та кооптувати до Спортової Комісії зацікавлених спортсменів з округу Мишиген, Торонта та з інших округ, в яких можна б організувати спортові дружини.

Спортова Комісія рішила поставити внесок на річних нарадах Головного Уряду, щоб при кожному Окружному Комітеті Відділів УНСОюзу був вибраний спортовий референт, який працював би над поширенням спортової акції відділів УНСОюзу та цілої його Округи.

5. На початку Спортова Комісія вирішила пропонувати Головному Уряду проєкт спортового бюджету із такими передбаченими видатками на поодинокі ділянки спорту:

Картовий турнір	— — — — —	\$800.00
Турнір круглих Пен-Огайо	— — — — —	\$800.00
Гольф	— — — — —	200.00
Теніс	— — — — —	200.00

Кошівка	— — — — —	500.00
Бейсбол — Мала Ліга	— — — — —	1,500.00
Спорт в Канаді	— — — — —	1,000.00
Футбол (саккер)	— — — — —	1,600.00
Разом	— — — — —	\$6,000.00

6. Спортова Комісія закликає урядовців всіх відділів УНСОюзу, щоб вони старалися організувати спортові дружини та щоб ці дружини були фінансовані поодинокими відділами.

7. Спортова Комісія закликає всі відділи і члени УНСОюзу взяти участь у спортовій акції УНСОюзу, яка допоможе задержати нашу молодь в рядах української зорганізованої громади та в рядах членів УНСОюзу.

8. Спортова Комісія зобов'язується тісно співпрацювати із усіми іншими Комісіями в системі УНСОюзу для акції серед союзової молоді.

9. Спортова Комісія ухвалює наступне як слід: Голова — гол. контролер Іван В. Іванчук; заст. голови і секретар — гол. радний Гелен Олек; заст. голови і касир — гол. радний Андрій Джула. Члени Комісії: заст. гол. передсідника — Марія Душник, гол. контролер Іван Геврик, гол. радний Тарас Шмагала. Пресові референти: заст. гол. передсідника Володимира Соханя, ред. „Українського Тижневика“ Зенона Снілика.

10. У всіх справах Спортової Комісії просимо звертатися до голови Комісії на адресу:

Mr. John W. Evanchuk, 9312 Shermer Rd.,
Morton Grove, Ill. 60047

Звіт Комісії для канадських справ

Створена Екзекутивною УНСОюзу „Комісія для Канадських Справ“ складалася із: голови комісії Б. Зорича — заст. гол. передсідника і директора кан. канцелярії, гол. контролера мр-а І. Геврика і головних радних В. Дідука та Д. Попадинця. Маючи за завдання обговорити всі важливі питання УНСОюзу на терені Канади й їх узгодити, комісія відбула своє окреме ділове засідання в неділю, 21 травня 1967 року і доручила всі проблеми УНСОюзу з терену Канади реферувати своєму голові Б. Зоричеві на форумі Головного Уряду УНСОюзу.

Коли в четвер, 25 травня на програмі наради засідання Головного Уряду прийшла точка звітувань голов поодиноких комісій, директор кан. канцелярії Б. Зорич — як голова кан. комісії подав такі побажання, постанови й резолюції:

1. Усі члени „Комісії для канадських справ“, одностайно ствердили велику й відповідальну роль УНСОюзу в усіх ділянках нашого національного життя та його культурного росту, закликають усі союзові клітини в Канаді докладати багато зусиль, щоб влізати УНСОюзу міцною, одностайною, скоординованою громадською і фінансовою українською установою.

2. Таке широке завдання вимагає на терені Канади повної мобілізації всіх союзових сил, активізації секретарів, організаторів, Відділів і Округ, виконання кожного року організаційних планів, піднесення організаційних кваліфікацій союзових урядників та організації вишкільних секретарських і організаційських курсів.

3. Для кращого адміністрування союзовими кадрами, для частішої контрольної дії, для припіншення зростання членства, для виконання реально-практичної, але скоординованої дії в цілій Канаді, специфіка канадського терену вже сьогодні вимагає повної гармонійної співпраці й співдії Відділових Управ із Окружними Комітетами, а всі Окружні Управи враз із організаційними апаратами повністю співпрацюють із Канадською Канцелярією і своєчасно повідомляють її про висліді своєї праці.

Так налагоджена організаційна структура в Канаді буде запорукою упорядкованої союзової праці в Канаді й вона сприятиме реалізації намічених зобов'язань і завдань.

4. Розв'язка цих важливих питань і виконання цих невідкладних потреб вимагають прийняття і схвалення для Канади наступних резолюційних точок:

а). Члени Головного Уряду УНСОюзу в Канаді двічі до року відбувають своє спільне засідання, на якому обговорюють піврічні плани праці, підсумовують пройденний етап організаційних змагань і накреслюють працю на наступне півріччя.

б). Обов'язково треба поширити правильний Окружних Комітетів, щоб надати їм ширших прерогатив і устійнити фактичні завдання.

г). Для чотирьох Округів в Канаді призначити бюджети в висоті: \$200.00 річно для Округу в Торонто, по \$150.00 для Округу в Монреалі і Вінніпегу та \$100.00 для Ніагарського Округу.

Призначення цих бюджетів кінце потрібне, щоб Округи мали змогу проводити не тільки організаційну союзову працю, але теж і суспільно-громадську в Канаді й такої кожнорічної дотації для Округу вимагає побудова громадського українського життя в Канаді.

г). УНСОюз у Канаді повинен стати повновартим членом КУК і мати свого представника в Екзекутиві КУК.

д). Усі моргеджові позики в Канаді повинні бути узгоджені з Канадською Канцелярією.

е). Продовжувати далі видавання „Канадської Трибуни“ в „Свободі“, але видавати її теж у канадській українській пресі, яка скорше познайомлювала б Українців в Канаді про велику працю УНСОюзу на всіх відтинках нашого національного життя.

5. Ріст УНСОюзу в Канаді, особливо в Торонто й околиці, існування Канадської Канцелярії із союзовим архівом, існування Окружної Управи зі своїми завданнями, існування у Торонто 12 відділів УНСОюзу — створюють потребу купна ДОМУ УНСОЮЗУ, в якому проводили свою працю союзові урядовці, організатори, секретарі, в якому містилися б картотеки членства та Відділів і який підніс би престиж УНСОюзу в Канаді. Якщо ж такий дім ще дав запоруку самосплачування, то ця точка заслуговує на уважливе обговорення й Екзекутивною чи самим Головним Урядом.

6. Для пропаганди УНСОюзу в Канаді і безпосереднього контакту зі студентською і академічною молоддю, професіоналістами і представниками різних організацій ми повинні вжити-реши не тільки писати про потребу купна КАНАДСЬКОГО СОЮЗІВКИ і оглядати різні місця, але такі серйозно приступити до конкретного започаткування купна такого resortу, який плевав би не тільки товариську культуру, але до певної міри виконував би виховну працю і доквирту союзових ідей мобілізував би провідну верству канадського українства. Схвалення цієї точки і її виконання з пильним і кінцевим завданням тим більше, що з Торонта вислано спеціальне письмо до головної канцелярії УНСОюзу з проханням про закуплення Канадської Союзівки і це письмом підписали представники 12-ох домініальних українських громадських, молодіжних і наукових інституцій та визначні українські громадяни.

Звіт Комісії для фінансових справ

Наради Фінансової Комісії відбулися 2 травня 1967 року о год. 8:30 вечора в приналежності: Вол. Галан, Анна Дубас, Петро Пуцило, Т. Шпікула, Д. Попадинець, І. Ващук та Роман Слободян і І. Кокольський — з уряду.

Комісія ухвалює наступне як слід: Володимир Галан — голова, Анна Дубас і П. Пуцило — секретарі. Після основної дискусії одностайно рішено:

1) Звернутися до збору Головного Уряду УНС з проханням виконати резолюцію 26 Конвенції, яка надрукована в протоколі Конвенції на сторінці 178, а саме:

„Делегати 26 Конвенції УНС доручають Головному Уряду УНС покликати та оформити 7-членну фінансову комісію, якої завданням було б одобрювання всіх інвестицій та перевірка і реінвестування всіх фондів нашої організації. Членами фінансової комісії мають бути фінансові фахівці з членів Екзекутиви, Контрольної Комісії, Радних як теж і членів УНС“.

2) Усі прийняті дали свою згоду — бути членами фінансової комісії — якщо Хвальні Збори Головного Уряду покличуть їх до такої праці. 3) Після вибору, згідно затвердження фінансової комісії, яка стала б тоді постійною комісією 26 Конвенції — вона: а) Вибрала б свій уряд, себто передсідника, заступника предс. і секретарів з правом кооптації додаткових членів — фахівців, не більше, як 9 осіб; б) Виготовила б свій правильник, як дорадча комісія, для оформлення інвестиційної політики УНС так при закупці чи продажі фондів, уділюванні моргеджів та набутті реальностей.

Звіт Комісії виховно-дослідчої

During the past year, the UNA Education Research Committee was able to accomplish the following:

(1) Sixty more Ukrainian students were administered the community attitude questionnaire and the Bernreuter Personality Inventory. This makes a total of 156 students who have participated in the UNA survey. The goal sample is 1,000 students.

(2) A paper entitled „The Ethnic Factor in American Life: A Shift in Perspective“ was prepared by the committee chairman. The paper is concerned with the evolution of American mainstream attitudes towards ethnicity as a variable in the development of the social order. The committee is currently involved in arrangements to publish the paper.

(3) For the second year the committee continued its efforts to gain a modicum of cooperation from Skilna Rada. Thus far, however, no viable agreement has been reached.

(4) The committee chairman represented the UNA at educational conferences in Detroit and Toronto.

In conclusion, the chairman would like to thank the following committee members for their loyal support during the past year: Rev. Joseph Shary, Rev. Orest Kulick, Mrs. T. Nazarewicz, Prof. Adam Antonowicz, Mrs. Vernard Korchinski, and Mrs. Myra Hrab (nee Nahorniak).

MYRON B. KUROPAS, CHAIRMAN

ЗАКЛЮЧЕННЯ ЗВІТУ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Подані в звітах дані вказують ріст нашої організації та наші нестачі.

Ми зросли за минулий рік в майні, в членах, в громадській праці.

Коли попередню Головна Контрольна Комісія ждала найкращих записаних публічних аудиторів, то тільки тому, щоб:

- а) перевести точну контролю майна УНС;
- б) дати змогу Контрольній Комісії звернути більшу увагу на господарську і суспільну політику цілого УНС так в ЗДА, як і в Канаді. Саме тому Контрольна Комісія виготовила для Вас, шановні Головні Урядовці, також наступні зауваги.

Завдання УНС зачкрнені в статуті вказують, що головними цілями нашої Організації є: а) всебічна допомога членам; б) допомога українському народові відбудувати свою власну державу.

Для досягнення цих цілей послідна Конвенція УНС дала головному Уряду точні вказівки, які мають бути дороговаком у нашій праці.

Безперечно, всебічну допомогу своїм членам може дати тільки велика організація, і саме тому Конвенція доручила нам:

- 1 Підняти членство до числа 100,000 членів.
- 2 Взяти до праці організаторів.
- 3 Поставити на Канадському терені окремого місце-предсідника — організатора.
- 4 Поширювати нові обмежені поліси.
- 5 Поширити дитячі табори і курси українознавства.
- 6 Піднести суспільну Службу УНС, зокрема для старших віком громадян у співпраці з ЗУАДКомітетом.
- 7 Створити на місцях по громадах пригоїний ґрунт для придбання членів дорогою злуки усіх українських братських організацій в ЗДА.

Усі ці і другі доручення Конвенції не дали належних успіхів — не в браку фінансових середників, але в недостатності належного керування.

Для прикладу наведемо наступні цифри:

Курси українознавства, які мали б виховати нам нових провідників з молоді, придбати читачів для „Вікні“ і нових членів, представляють такі:

Табеля ч. І
Учасники Курсів Українознавства на Союзівці

Курс	Час	Вписались	Закіячили
I.	серпень 1954	27	25
II.	серпень 1955	25	24
III.	серпень 1956	28	21
IV.	серпень 1957	37	38
V.	серпень 1958	58	55
VI.	серпень 1959	70	60
VII.	серпень 1960	46	45
VIII.	серпень 1961	59	51
IX.	серпень 1962	50	50
X.	серпень 1963	59	42
XI.	серпень 1964	45	47
XII.	серпень 1965	52	35
XIII.	серпень 1966	48	44
Разом		604	537

(Продовження на стор. 4)

ЗАКЛЮЧЕННЯ ЗВІТУ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

(Продовження зі стор. 3)

Діти в таборах:

Табела ч. II
Учасники дитячих таборів на Союзівці

Рік	Хлопці	Дівчата
1958	38	25
1959	20	40
1960	35	41
1961	47	43
1962	48	42
1963	32	44
1964	45	30
1965	40	50
1966	42	38
Разом	347	353

Хлопців — 347

Дівчат — 353

Разом: — 700

Значить від 1954 року в курсах українознавства і від 1958 р. в дитячих таборах, які мали б бути головним товчком приспівування членів, — ми не зробили кроку вперед.

З приспівування членів зв'язані наші видавництва, — зокрема „Свобода“. Треба зауважити, що коли з морального боку видавництво „Свобода“ стоїть дуже високо, то матеріальний бік не викazuje великих змін на краще. Саме діловодство вимагає деяких поправок, щоб Уряд і членство могли мати кращий матеріальний погляд на свою пресу.

Недодаток „Юкрейніс Віклі“, Комісія для „Віклі“ не функціонує.

Контролю цього видавництва займався передусім гол. контролер Іван Іванчук, який склав свої спостереження на письмі. Відносно Культурної Комісії, яка була схвалена останньою Конвенцією — не зроблено заходів для її поширення, що теж було б зв'язане з нашим членством та цілим образом УНС перед нашим громадянством.

Друга сторінка — це фінансова господарка — інвестиції в фондах, моргеджі та реальності. Прихід від інвестицій зріс за 1966 р. з 3.55 в 1962 р. до 4.09 в 1966 р. Але все ж таки ми масмо зараз бондів:

Улькованих на 2½% до 3½	\$ 13,200,000.00
Улькованих між 3½% до 4	\$ 6,200,000.00
Разом	\$ 19,400,000.00
Улькованих тільки поверх 5%	\$ 3,000,000.00

Коли б вдалося піднести суму \$ 19,000,000 до 5%, ми мали б зріст в приходах на суму поверх \$ 200,000.

Це можливе і над цим повинна застановитися Фінансова Комісія, яку Ви маєте обов'язок покликати. — згідно з рішенням Конвенції.

Моргеджі, яких масмо 8½ мільйона, це добра інвестиція, але з цієї суми припадає 1½ мільйона на церкви, школи і народні дома і 1,700,000, які приносять тільки 5% — разом біля \$ 3,000,000. Буде засідання Фінансової Комісії встановити — чи є корисно, щоб УНС тратив зі своїх приходів не менше як 1% від своїх моргеджів на агорі названі цілі, себто суму 30,000 дол. річно.

Окрему проблему представляє собою Союзівка, контролю якої перерів гол. контролер Іван Ващук, з якої склав докладне справоздання. До вище поданих чисел про господарку „Союзівки“ варто додати що з фінансово-го боку ми докладасмо кожного року найменше суму 50,000 дол. Коли взяти під увагу усі інвестиції, хоч немає сумніву, що Союзівка потрібна, конечно з фінансова реформа та встановлення тісної адміністрації, на яку вказують теж наші аудиторі Ернст і Ернст.

З доручення Контрольної Комісії гол. контролер Іван Геврик, перевірив Канадську канцелярію й склав з провірки докладний звіт.

Контрольна Комісія вважає, на основі досвіду першого року діяння нової Екзекутиви, що є негайно потрібно:

1. Виконати ухвалу Конвенції в справі поширення Культурної Комісії.
2. Покликати до життя Господарську Комісію з завданням перевірити наші інвестиції в фондах, моргеджах і реальностях — і встановити господарську політику нашої Організації.

Покликання до життя цих двох Комісій допоможе Екзекутиві у вирішенні наших життєвих проблем і поставити УНС на те місце, яке призначила йому історія.

Беручи під увагу, що це діловодство в УНС є ведене бездоганно, Контрольна Комісія ставить внесення на прийняття звітів головних урядовців до відома.

Головна Контрольна Комісія УНС

Після закінчення звітування на порядку наряд прийшла дискусія над звітами. Головний предсідник І. Лисогір пропонує, щоб дискутувати окремо над звітами членів Екзекутиви і головного редактора, а групу над звітами Контрольної Комісії і її членами, над звітами головних радних та спеціальних комісій. Пропозицію гол. предсідника схвалено.

IX. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТОМ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ПОСИФА ЛИСОГОРА

В дискусії взяли участь наступні головні урядовці: Тарас Шмагала, Володимир Запаранюк, Марія Душник, Мирон Куропас, д-р Михайло Данилюк, Анна Чопик, Іван Іванчук, Петро Пуцило, Тарас Шпікула, Анна Дубас, Іван Оджинський, д-р Володимир Галан і Роман Слободян.

Предметом дискусії та запитів були наступні справи: максимальна висота забезпечення молоді у військовому віці; виконання рекомендації конвенції щодо піднесення винагороди секретарів на один відсоток; зменшення числа передплатників „Свободи“ й поширення обов'язку передплати; оплатність календарів УНСОюзу й кому їх слід висилати; можливості поширення УНСОюзу на інші краї; делегування місцевих головних урядовців на місцеві імпрези; відношення Екзекутиви до праці Виховно-дослідної комісії; відношення УНСОюзу до УККА і СКВУ; заходи в справі об'єднання ухвал конвенції щодо допомоги Україні; моргеджова політика УНСОюзу; можливість уфундування культурних нагород й створення культурного фонду на цю ціль; які обов'язки виконус гол. предсідник у відношенні до видавництва „Свободи“ й наскільки вони його обтяжують; можливість підняття ціни „Свободи“ для не-членів; який вислід принесли змагання

в копаному м'ячі з дружиною Ленді й чи змагання були забезпечені; виконання резолюції щодо можливості перенесення частини резерву до ротаційного фонду для його життєвості на союзівці будинку, оселі, тощо; пляну будови апартментового дому в Джерзі Сіті, його правдоподібного кошту й оплатності, та хто в ньому мешкав би; утворення посту управителя видавництва; можливості та коштів аласного будинку, тільки для приміщення головної канцелярії; придбання дому для гол. канцелярії в Нью-Йорку; поділ відповідальності за поодинокі підприємства та акції.

На запити дав вичерпну відповідь гол. предсідник І. Лисогір. Справа висоти забезпечення для молоді, яка є у військовому віці й є наразі під цю пору на збільшення ризик життя, є фінансовою справою, тим більше, що УНСОюз від минулого року не має своїх забезпечених грамот т.з. воєнної клязули й тому мусить бути обережним, зокрема тоді, коли родина молоді людини, яка бажає високого забезпечення, хоч більше від нього обтяжена відповідальністю за долю родини, має тільки невеличке, або й жадне забезпечення. Тому Екзекутива прийняла, як норму, що висота забезпечення молоді у військовому віці повинна відповідати сумам забезпечення членів й родини. УНСОюз вже виплатив забезпечення поляглих у теперішній війні й число таких виплат буде збільшатися.

Відносно піднесення на один відсоток винагороди секретарів Відділів за збирання вкладок, то це була рекомендація, а не ухвала останньої конвенції. Кошт збирання вкладок вже тепер є дуже коштовний. Якщо б УНСОюз збирав вкладки прямо з головної канцелярії, як робить вже багато братських забезпечених організацій, то цей кошт був би не 6%, як тепер, але коло 2½ відсотка. До того така підвизка у великій мірі підвизила б винагороду тих секретарів, які організують над нових членів й тому й Відділи постійно зменшуються, або й для тих, які роками не організують жадних членів. Ця підвизка внісела б 26,000 доларів. Якщо видати ту суму на організування нових членів, то она принесе більше користі, а ці секретарі, які зорганізують нових членів здобудуть вищу винагороду. За цю суму можна придбати більше обласних організацій, які допоможуть секретарям збільшувати членство й Відділів, а з тим і їх винагороду.

Передплата „Свободи“ зменшується зі зменшенням старих членів УНСОюзу. Багато молоді не бажає передплатувати газети, а часто самі організатори членів просять, щоб їх звільнили від обов'язку передплати. Будемо робити потрібні заходи, щоб вдержати наші видання. Щодо календарів УНСОюзу та їх розсилки передплатникам „Свободи“ то хоч далеко не всі, які одержують календар, звертають за нього гроші, календарі виплачуються, автім є це також ширення освіти та добра пропаганда для УНСОюзу.

Відносно поширення УНСОюзу на інші краї робимо заходи для дослідження такої можливості. Щодо делегування місцевих головних урядовців на місцеві імпрези, часто годі це зробити, бо власне місцеві члени чи установи вимагають осіб з головної канцелярії. Часто такі політики крім репрезентації є сполучені з пологоджуванням технічних союзних справ, що вимагає окремих осіб. На стейтові конвенції братських конгресів в засаді делегуваннями є місцеві урядовці.

За діяльність всіх союзних діячів, зокрема головних, відповідають не тільки вони, але весь головний уряд. Виховно-дослідна комісія у своїй праці стрінулася із критикою, яку не можна було поминути. Деякі питання квестонаря, який мали виповняти шкільні діти, не знайшли апробати виховників і батьків, а без їх співпраці виконання плянів комісії утруднене або й неможливе.

З уваги на вечірню пору в цьому місці перервано наради до середи, 24-го травня 1967 р. о год. 9-й ранку.

Третій день наради

П'ЯТА (РАННЯ) СЕСІЯ

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТОМ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА П. ЛИСОГОРА

(Продовження)

Головний предсідник І. Лисогір, продовжуючи відповідати на поставлені питання, піднімає, що відношення УНСОюзу до УККА та СКВУ є наскрізь позитивне, про що свідчить активна участь членів Екзекутиви, головних й відділових урядовців праці для УККА і в підготовці СКВУ й прикладна жертвенність на ці цілі. УНСОюз закликає Відділи УНСОюзу ставати членами УККА, а членство складає національний даток. В цих і інших установах старасмося допомагати до збереження у них миру та злагоди, хоч це не все вдається. Поза нашими об'єднаними заходами не масмо ніяких спеціальних амбіцій ані у відношенні чи на форумі УККА, СКВУ чи інших установ. Ми не зв'язані з ніякою американською чи українською групами. Ми все були й базасмо залишитися загальною національною установою.

Щодо намагань довести до об'єднання наших Союзів, ми в минулому багато часу і енергії присвятили цій важливій з загально-національного погляду справі. Будемо про це дбати в майбутньому. На жаль не у всіх наших братських установах є таке саме бажання та треба вжити, що колись об'єднання стане реальною дійсністю, бо цього вимагають наші загальні інтереси та вимоги часу.

В міру наших сил і засобів допомагаємо нашим землякам поза Україною і діаспою про наші національні справи, які мають значення як на еміграції, так і на Україні. Крім наших видань масмо на увазі використання для української справи також чужі видавництва.

Відносно моргеджів, то ми старасмося інвестувати наші фонди не лише в них, але також у фондах, тим більше, що під цю пору можна набути дуже певні бонди на дуже добрих умовах: Та всеж старасмося допомагати нашим членам позичками на їхні дома й по змозі не відмовляємо позичок нашим установам, допомагаючи розбудовувати наші громадські надбання та при їхній їхній активності.

Можливості утворення культурного фонду та призначення річних культурних нагород є настільки обмежені, що масмо рад наших видань, які вимагають щораз до нових фондів, першим між якими є англомайна Енциклопедія Українознавства, якої другий том в короткому часі відідамо до друку. Також у підготовці є інші видання, в тім деякі вже кувейні, які також вимагатимуть чималих коштів. Редактор А. Драган доповнив інформації гол. предсідника відносно запланованих видань.

Головний предсідник є по традиції адміністратором видавництва УНСОюзу. Очевидно він тільки плянує працю разом з фаховими службовиками видавництва й наглядас над працею. Трудно обчислити скільки часу він на це витрачає. Може десять відсотків часу, може більше. УНСОюз з перестерігас давнє право головного редактора виносити всі рішення в справі видавання газети, очевидно в межах ухвал органів УНСОюзу. Передплату за газету можна збільшити, бо вона невеличка. Масмо цю справу на увазі. Гол. радна п. Анна Дубас думає, що підвизка передплати для не-членів УНСОюзу помогла б придбати більше нових членів.

Змагання української репрезентації копаного м'яча з закордонною дружиною першої класи „Девлі“ при-

несло сподіваний й плянований успіх. Всі змагання були забезпечені перед випадком, подібно, як глядачі гри.

Відносно висока резерва, яку нагромадили завдяки своїй ощадливості господарі, УНСОюз наробила деякі проблеми. Стейтові забезпечення уряди, особливо ньюйоркський, ставлять вимоги відповідно її зменшити, але ми потрібуватимемо цієї резерви з уваги на потребу нового приміщення, його будови й вдержання, розбудову нашого організаційного апарату, який вже тепер коштує багато, що часто приходиться покривати з резерви. А втім наші вкладки спіраються на базі 3% прибутку наших фондів, а інші компанії спірають на базі 2.5%. Якщо ми перейшли на цю базу, це вимагало б збільшення нашого помертвого фонду, що на яких півтора мільйона зменшило б нашу резерву. Тому слід відкласти на пізніше питання евентуального зменшення резерви. Відносно утворення з частини резерви ротаційного фонду для цього немає причини. Всі наші фонди ротаційні. Можемо їх ужити без творення окремого фонду.

Кошт будови апартментового дому в Джерзі Сіті на 22 поверхи внісав би яких сім чи вісім мільйонів доларів. Дім мав би 300 мешкань. Податки внісали б 15% й вони були б платні тільки при наявності прибутку. Гроші на будинок дають урядові агенції, а коли б ми не могли будинок вдержати, тоді ми могли б його урядові віддати, бо не беремо ніякої особистої відповідальності. Щодо побудови власного дому тільки для приміщення головної канцелярії, то УНСОюз і це бере до уваги й має навіть деякі пляни. Кошт такого будинку вніс би понад мільйон доларів, бо потрібно було б яких 40,000 квадратних стій ґрунту, що коштували б понад сто тисяч доларів. Можна б також вибудувати будинок в Нью-Йорку, але цей стейт є найгостріший й найкоштовніший, тому некорисно бути нью-йоркською корпорцією. Натомість сама наша нью-йоркська округа могла б спонзорувати мешкальній дім за державні гроші, цим ми будемо цікавитися, але сумніве з різних причин, чи варто переносити головну канцелярію до міста Нью-Йорку.

Щодо залути чи утворення посту управителя видавництва УНСОюзу не принесли б зміни на краще й не захоронило б його від дефіциту гол. предсідника думас, що головна проблема є збільшення передплатників газети, що дасть збільшене число нових членів. Управитель не є головною проблемою.

Гол. контролер Петро Пуцило завважує, що не одержав задовільної відповіді, чому не збільшено секретарів винагороди. Незалежно від того, чи відносний секретар заслужив чи ні, така була ухвала конвенції і слід її виконати, бо Екзекутива нижча інстанція від конвенції. Також було рішення конвенції щодо ротаційного фонду з спеціальним призначенням, тому й це рішення слід було виконати.

Кол. головний касир Роман Слободян остерігає перед розтрачуванням резерви, бо як би наші фонди спали нижче сто відсотків, тоді члени мусили б її поповнювати. Щодо винагороди секретарям то колись вона внісала 2½% а тепер 6%. Також на конвенції схвалено зависку дісту. Є резолюції, які слід припинити у виконанні, коли вони зроблені нерозважно й можуть принести шкоду установі: Були схвалені колись резолюції, щоб перенести головну канцелярію до Нью-Йорку, але цього не виконано, бо це не було корисне. На конвенції є частинна осіб які знають як слід союзові справи, а більшість не знає.

Голова Контрольної Комісії д-р В. Галан зауважує, що дискусія зайшла задалеко, бо порушує чимало справ, які належать до нових справ. Підмічує, що немає поділу відповідальності за поодинокі підприємства та акції УНСОюзу. Наприклад, немає окремих осіб, які відповідали б за Союзівку, дитячі табори, курси. Нагляд належить до гол. предсідника, але невідомо хто відповідальний за кожне діло. Треба до кожної діяльності експертів. Ставить внесення замкнути дискусію над звітом гол. предсідника, що однодушно схвалено. Щодо завваг д-ра Галана гол. предсідник завважив, що дитячі табори є під управою дослідної людини, а курси українознавства є під керівництвом д-ра Василя Стецюка, повного професора Сітон Голл Університету й досвідченого педагога і його кваліфікованих співробітників.

На цьому закінчилася дискусія над звітом гол. предсідника.

Приступлено до дискусії над звітами чотирьох заступників головного предсідника, але тому, що до неї ніхто не зголосився, приступлено до дискусії над звітом гол. секретаря.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТОМ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ ПРОСЛАВА ПАДОХА

В дискусії взяли участь наступні головні урядовці: Марія Душник, Андрій Джула, Іван Іванчук, д-р Михайло Данилюк, Тарас Шмагала, Дмитро Подпаленко, Анна Чопик, Тарас Шпікула, Олена Олек, і Іван Оджинський.

Предметом дискусії та запитів були наступні справи: можливості поширення діяльності УНСОюзу на інші краї, зокрема Південної Америки; поділ функцій організаційного й рекордового відділів; стан щогорічної кампанії за новими членами; листування з Відділами й відвідування терену; праці обласних організацій; секретарсько-організаційних курсів; двоюмовності в листуванні з відділами; інформації про культурну працю УНСОюзу; нові пляни забезпечення; листування головної канцелярії з головами відділів; конкуренція кредитових установ; компетенції Окружних управ та покриття їх видатків; відношення УНСОюзу до УККА та його роля в ньому; даток на Фундацію Т. Шевченка в Канаді з резерви УНСОюзу; окремі квоти нових членів для Канади; вище забезпечення для молоді; порівняння праці організаторів УНСОюзу з іншими установами; програма праці організаторів та її виконання; прями плачення вкладок до головної канцелярії; проблема масового дозрівання двадцятирічних грамот; окремої статистики активності жінок; скільки молоді, забезпеченої студійними грамотами до 18 р. життя, відновили своє забезпечення після виплати тих грамот; відмічування в звітах не тільки числа придбаних членів, але також висоти суми, на яку їх забезпечено; звільнення від плачення вкладок у випадку незділності до праці члена; залишення поділу в УНСОюзі.

З приводу обідньої пори, о год. 1-й по полудні перервано наради до год. 2.30 по полудні.

ШОСТА (ПОНОЛУДНЕВА) СЕСІЯ

Після обіду, о год. 2.30 розпочалася шоста сесія наради. На наради прибули гості, проф. д-р Володимир Кубійович, головний редактор Енциклопедії Українознавства та п. Михайло Терпак, керівник українського відділу „Голосу Америки“.

ЗУСТРІЧ ІЗ ПРОФ. Д-РОМ В. КУБІЙОВИЧЕМ І РЕД. М. ТЕРПАКОМ

Проф. Кубійович підмітив, що прибув до ЗДА для закінчення й приготування до друку другого тому англо-мійної Енциклопедії Українознавства й дав короткий огляд праці над цією книгою. Українське видання появилося 16 років тому, тож для англійського видання мусі бути не переложимий, але написаний маново. При ма-

лії кількості співробітників та невеликих фондів не завдання є дуже трудне до виконання, але вже наближається до свого закінчення. Сподіється, що до півтора місяців більшість матеріалів до другого тому буде готова до друку, а в оселі, після його нових відділів Америки, буде закінчена цілість. Книга матиме 1,100 - 1,200 сторінок. Передбачується також около п'ятдесятсторіковий додаток до першого тому. Після появи цієї статтевої частини Енциклопедії слід було б подати про видачу також газетові частини в англійській мові. Після запитів, які прийняли ставили проф. Кубійовичеві його відповіді, ред. М. Терпак розповів про завдання та працю „Голосу Америки“, а зокрема його української секції. Обом гостям гол. предсідник І. Лисогір склав подяку за відвідини й побажав успіхів у їх праці.

ПРОДОВЖЕННЯ ДИСКУСІЇ

Після цього гол. секретар Ярослав Падох відповів на завваги та запити, поставлені в часі дискусії над його звітом.

Головна канцелярія досліджує можливість та доцільність поширення своєї діяльності на інші краї, про вислід яких головний уряд буде повідомлений.

Компетенції організаційного й рекордового відділів головної канцелярії є поділені, про це було повідомлено в одному з протоколів з нарад Екзекутиви та окремими листами до відділів. Є побажанням, що б в листуванні відділювати справи обох цих відділів для подогнання й припшення поладання листування.

Щогорічна кампанія проходить на рівні попередніх років. Числа за перших чотирьох місяців були подані в звіті. За той час придбано 1,367 нових членів. Є це менше, як минулого, конвенційного року, бо перших п'ять, перед конвенційних, місяців були з уваги на конвенцію багато успішніші, зате на двсті членів більше, як у 1965 р. в тому самому часі. Збільшення продукції залежатиме від активності Відділів і їх урядовців та організаторів, а в ще більшій мірі від нашої змogi правдати більше організаторів, в тім також обласних, за якими довго шукаємо й від відвідування складу відділових урядовців, передовсім секретарів. Щодо цього йдуть заходи.

Листування з відділами йде двома шляхами: щогорічних обіжних листів до всіх відділів й листування з окремими Відділами, чи то відвідувачів на їх листів, чи то для оживлення їх праці на організаційному полі. Копії обіжників до Відділів та Окруж, зокрема ж щогорічну статистику організаційних досягнень, внісались до всіх головних урядовців, для їх відіма. Крім того гол. урядовці звичайно щогорічно дістають обіжники, в якому подані підсумки активності на полі приспівування нових членів самими головними урядовцями. Листування відбувається в двох мовах, українській й англійській. Відповідь на листи є виготовували в тій мові, в якій написаний лист, на який відповідається. Англійське листування та значну частину українського приходиться полагоджувати особисто гол. секретареві. Відносно інформативної діяльності, то нові брошури виготовлюються в обох мовах й небагато повільніше перекладає на англійську мову давніше виданих брошурок. Тому, що Трибуна УНСОюзу появляється в українській мові, редакція дбає про те, щоб важливіші статті з Трибуни були передруковані по-англійськи в Українським Тижденьку.

Минулого року вийшло нове, основно-терероблеве, видання українських „Фактів про УНСОюз“, нова брошура в двох мовах п. н. УНСОюз і чому варто стати його членом?, в двох різних виданнях для ЗДА й Канади. Приготовлено до друку нову дитячу брошуру п. н. Забезпечення плян для найменших союзів. Головна проблема нашої інформативної праці не в тому, що не масмо більшого числа матеріалів, але в малому користуванні ними, що масмо. Слід на місяцях поширювати якнайбільше наші видання, давні й нові, число яких буде збільшатися.

До завдань обласних організаторів належить не тільки зобов'язання нових членів, але й то в першій мірі, дбання про працездатність Відділів. Тому вони мають обов'язок дбати про те, щоб відділи мали добрих, активних урядовців, зокрема секретарів, які виконували б свої обов'язки, зокрема щогорічно організували нових членів, щоб лущити малі, нездатні до життя й розвитку Відділи, лігвідувати нежиттєздатні, де це є вказанням, творити нові Відділи, шукати й вишлюковати нових, відділових і окружних організаторів й виконувати численні інші завдання, доручені гол. канцелярією. Обласні організатори щогорічно складають на письмі звіти з праці та разом з гол. секретарем намичують плян праці на наступні місяці. Гол. секретар вдержує з ними постійний контакт, особистий, зокрема в часі зустрічей на окружних зборах, телефонічно та листовою. Обласні організатори є обтяжені надмірним числом відділів, відданих їм в опіку, тому головною проблемою нашого росту, побіч оживлення Відділів, зокрема відмоложення їх урядовців, є придбання більше обласних організаторів, що, з уваги на їх коначні кваліфікації та мадрівний спосіб праці, є дуже важкою справою.

Союзівські курси відбуваються на окружному й загальному рівні. Від ранішніх років є точно установлена програма курсів, яку достосовується до вимог часу, і терену. Курси мають завдання дати потрібне знання секретарського діла та вишлюкити організаторів членів. Тому, що звичайно значна більшість учасників курсів говорить по українськи, їх переводиться в цій мові, бо на дві мови не стас часу. Зате термінологію, пояснення й відповіді на запити в англійській мові, дається в мові англійській. Якщо більшість учасників курсу говорила б по англійськи вестимемо його в цій мові. Центральний курс на Союзівці відбувається п'ять-шість днів, а окружні два, звичайно в суботу й неділю, часом ще в п'ятницю ввечерю. Але бували випадки, що курсанти працювали в суботу й прийшли встигнути курс тільки ввечерю. Таке траплялося в Шікаго. Хоч курс був розложений на три дні, в п'ятницю курсанти заявили, що можуть працювати на курс в суботу ввечерю, бо в день працюють. Це зовсім порушило наперед уложений плян курсу. Було питання, чи курси приносять користь. Без сумнів так. На наших курсах вишлюковалися зовсім нові в союзівській праці люди, які згодом, після курсу, стали нашими найбільш успішними постійними, а то й обласними, організаторами. Згадайте б п. Софію Куцу, Василя Дідока, Сфима Омельченка, Петра Дідока, Остапа Сквирського, д-ра Тита Залужного і інших. Крім двох-трьох всіх наші організатори пройшли окружні, або центральні курси на Союзівці. Їхня продукція членів говорить про їхні успіхи. Майже що-четвертий член, якого ми придбали в минулі році, здобули наші нечисленні, постійні й обласні, організатори. Позатим нашими організаторами членів є секретарі, яких найбільше буває на курсах. Вони познайомлюються на курсах з нашими грамотами, вчаться, як переконувати кандидатів на членів, щоб забезпечились й то на відповідну суму, як підібрати для них відповідні роди грамот, який є зміст забезпечення грамоти та всіх додатків до неї, як підготувати акцію приспівування членів і як її переводити тощо. При існуючій конкуренції комерційних компаній, наші люди мусить скріпнитися й поширяться на всіх союзівських діячів, як передумова нашого росту.

(Продовження в наступному числі)

Клівленд, Огайо

ОБРАНО КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-РІЧЧЯ УНР.

На останніх зборах делегатів Українських Злучених Організацій (У.З.О.), відділ УКК в Клівленді в липні вибрав Громадський Комітет для відзначення 50-ліття Української Національної Революції. Комітет складається зі наступних осіб:

голова — проф. д-р Михайло Пал, заступники: д-р Михайло Тимків, п. Василь Пономаренко і п. Роман Почтар; секретарі — п. Василь Камінський і мгр. Мотря Грушкевич; фінансова комісія — інж. Мирослав Басидишський, п. Марія Адамчик, д. Олександр Герета і п. Григорій Піріг; пресо-комісія — інж. Володимир Базарко, мгр. Богдан Футей і мгр. Тарас Шмагла; організаційна комісія — мгр. Юрій Оришкевич, п. Василь Клішук, п. Анна Кравчук і п. Павло Мигаль; програмова комісія — п. Микола Кайка, мгр. Лідія Голіа, п.на Оля Джуман і п. Теофіл Пшкєвич.

На засіданнях Комітету 18 серія вирішено відсвяткувати ювілей Української Національної Революції та Відродження Держави сті серією імпрез, а не одним святом. Ця серія розпочнеться 24 вересня 1967 р. Концертом, на якому буде посвячена прапора О.Б.У.В.А. Дня 11 листопада слідуватиме реферат про Листопадові Роковини.

20 січня 1968 р. відбудеться бенкет і бал, де будуть запрошені представники американського світу. Ця імпреза буде головною маніфестацією українського ювілею Національної Революції перед американською публікою.

Серія святкувань 50-річчя Української Національної Революції закінчиться святою академією, яка відбудеться 5 лютого 1968 р. У.З.О. Закликає все громадянство міста Клівленду й околиці взяти якнайбільшу участь у цих святах, точних імпрезах. Рівночасно просимо всі доволішні організації не планувати жадних імпрез на подані дати.

В. В.

Роман С. Голіат

Конференція українських професійних товариств за консолідацію

16 вересня ц. р. тут в Українському Інституті Америки відбулося 2-ге в цьому році засідання Конференції Українських Професійних Товариств, членами якої є всі професійні Т-ва на терені Нью Йорку.

Завданням таких конференцій є перевірка впершу чергу конфліктів і непорозумінь в нашому громадсько-політичному житті й відповідні дії з боку професійних товариств, впершу чергу КУПТ. Головними справами на нарадах 16 ц. м. була справа Комітету Громадської Єдності, який в той самий час мав свої наради в готелі Статлера, та справа узгодженого виступу професійних товариств на Світовому Конгресі Вільних Українців. У нарадах взяли участь проф. Іван Телюк, д-р Петро Стерчо, д-р Роман Кришталський, д-р Роман Голіат, д-р Богдан Дзерович, д-р Ол. Коломийши, мгр. Іван Кобаса, інж. Іван Мокрішківський, який відкрив і провів цим засіданням, інж. Степан Процюк, інж. Роман Левинський, інж. Роман Галібей, д-р Степан Ворон, інж. Андрій Пащук, д-р Богдан Олесницький, д-р Юрій Мачук. Одоголосно прийнято пропозицію д-ра Богдана Олесницького й д-ра Юрія Мачука, щоб виділити кілька осіб з КУПТ з відповідним апелем на наради КГЕ. Така делегація в складі: д-р Степан Ворон, д-р Богдан Олесницький, д-р Юрій Мачук, д-р Петро Стерчо й інж. Андрій Пащук залишили на короткий час конференцію і відвідали наради КГЕ, закликаючи учас-

ників тих нарад до остаточного погодження суперечностей з УККА, бо погодження всяких непорозумінь вийде не тільки на користь нашої громади тут, але й на добро українського поневоленого народу. Після повороту з наради з КГЕ — делегація ствердила доброзичливість представників КГЕ, які несподіванка з боку КУПТовариств — відвідини делегації 5-ти осіб та апелів від представників українських професійних товариств в справі консолідації — доклав журбу усіх українських професійних товариств важливим українськими справами. Під час наради дошда дискусія розгорнулася над справою узгодженого виступу на СКВУ й пропозиції створення сталого секретаріату Конференції. Д-р Петро Стерчо заявив, що представники КГЕ і КУПТовариств відбули для 6-го вересня спільні наради й він вірить, що в короткому часі представники КГЕ порозуміються з УККА.

Цього самого вечора повернула з Шикаго репрезентативна Українських Професійних Організацій в складі: д-р Богдан Олесницький, д-р Степан Ворон і інж. Роман Галібей, які були на авіації у єпископа Ярослава Габра. Інж. Р. Галібей, звітуючи про ці відвідини, заявив, що цією авіацією „ми хотіли започаткувати діалог між інтелігенцією і духовним світом“. Єпископ Габро в розмові з представниками Українських Професійних Організацій заявив, що: „Патріархат є доброю установою для нашої Церкви і ради КГЕ, закликаючи учас-

Обмірковано програму Світової Конференції Українських Журналістів у вільному світі

Бюфало. — В неділю, дня 10 вересня 1967 тут у мотелі „Трайвел Ладж“ відбулося перше пленарне засідання управи Федерації Спілки Українських Журналістів Америки й Канади. Федерація була створена на Другому З'їзді Українських Журналістів Америки й Канади в Торонто, Онт., Канада, 6-го листопада 1966 року, а її Упрява почала діяти 1-го вересня ц. р. У виступі на вступленні, що Світова Конференція Українських Журналістів у вільному світі відбудеться в рамках СКВУ в середу — 15-го листопада 1967 р. Рішено звернутись

з закликом до всіх українських журналістів у вільному світі вже тепер зголошувати свою участь в згаданій Конференції на адресу Секретаріату Федерації: Dr. Roman Kryshalsky, 14 Peck Avenue, Newark, N.J. 07107, U.S.A.

В рамках Світової Конференції Українських Журналістів відбудеться, під час СКВУ — Виставка української преси у вільному світі. В нарадах взяли участь: М. Дольницький — голова, В. Софронів Левинський — заст. голови, д-р Роман Кришталський — секретар і І. Варанія та д-р Роман Голіат — члени.

3. Казахстану прохають книжок українською мовою

Київ. — Десятки тисяч українців з різних причин поселились у Казахстані, але вони не мають там ні українських шкіл для своїх дітей

особисто переконалися, що Єврод Єпископів на чолі з нашим Первосвященством, Блаженішим Кардиналом Йосифом є найкращою розв'язкою для нашої Церкви у вільному світі. Докладний комунікат про авіацію у Єпископа Габра буде обширніше поданий до відома нашої спільноти в короткому часі учасниками візиту. Подібну авіацію відбуду й в Єпископа Йосифа Шмондюка, який запрошував делегацію до частіших відвідин для взаємної вигоди думок. Вкортці повища делегація відвідала нашого Митрополита Амвросія Сенишина.

Започаткований діалог між духовним українським світом і інтелігенцією присутні на Конференції УПТовариств прийняли як зразок конструктивної праці. Членами Конференції Українських Професійних Організацій є: Товариство Українських Бібліотекарів Америки; Об'єднання Українсько-Американських Ветеринарних Лікарів; Спілка Українських Журналістів Америки; Товариство Українських Інженерів Америки; Українське Лікарське Товариство Північної Америки; Товариство Українських Правників; Українська-Американська Асоціація Університетських Професорів; Товариство Українсько-Американських Правників.

та молоді, ані навіть советських книжок українською мовою, які туди „чомусь не доводять“. Передрукуюмо уривок з листа з радгоспу „Шуйський“, Атбасарського району в Казахстані, надрукованого в київській „Літературній Україні“ з 8 вересня 1967 року: „Серед радгоспівських робітників майже половина за походженням українці. Вони переселилися сюди з Подніпров'я, Сумщини та західних областей. У селі люблять твори (йде перелік прізвищ українських советських письменників). „Та прочитати їх не завжди щастить. Бо в бібліотеці зовсім нема книжок рідною мовою. Вони до нас чомусь не доходять. Коли я збирався їхати на Україну, мене просили мої радгоспні друзі подякувати українським письменникам за чудові книжки й передати наше робітниче побажання: допомогти нам скомплектувати українську бібліотеку. Наша адреса: Казахстан, Целиноградська область, Атбасарський район, зернорадгосп „Шуйський“, бібліотека.

За кожну надіслану книжку будемо щиро вдячні Вам, товариші письменники“.

● 6 цивільних кандидатів на президента у Південному В'єтнамі, які програли вибори, з'єдналися, як постійна опозиція проти режиму новообраного президента Нгуєна Ван Тіа і вице-президента Нгуєна Клоа Кі. Ці п'ять невдачливих кандидатів зібрали разом 1,864 235 голосів, отже більше, як їх дістала була листа названого президента й віцепрезидента. Тому вони відмовляються їм право виступати в ім'я народу.

В АМЕРИЦІ Й У СВІТІ

ОДЖЕР ГІСС ОВЕРЕЖНО ВЕРТАЄТЬСЯ до публічного життя, як про це він сам повідомив в пресовому інтерв'ю. Він має читати лекції про „Новий розподіл“ в Навій школі для соціального дослідів і пише книжку на цю тему, бо він був одним з тих, які близько стояли до тих людей, що творили політику так званого Нью Ділу. В 1948 р. советський шпигунський кур'єр Віттакер Чемберс зізнав, що Гісс видав йому секретні документи Державного Департаменту, де тоді працював. Гісс був засуджений в 1952-му році і відсидів кару тюрми трьох років і вісьмох місяців. Коли його не пізнавали на вулиці приятелі. Він працював для Уряду від 1934-го року. Був із Ф.Д. Рузвельтом в Ялті і був головним секретарем на конференції, де засновували Організацію Об'єднані Нації в 1945 році. Тепер шукає праці як новик.

Ділимося жалібною вісткою з Рідними, Дружинами й Знайомими, що дня 8-го вересня 1967 р. Волею Всевисшнього відійшов на віки на 82-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п. ПАВЛО ГРИГОРОВИЧ ВАСЮТА

уроджений в Гурні на Полтавщині.

ПОХОРОН відбудеться дня 11-го вересня 1967 р. на українському православному цвинтарі св. Миколая в Трої, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку залишили:

дружина — ОЛЕКСАНДРА
син — ПАВЛО з дружиною ЛІСНОЮ
сини — ВОЛОДИМИР
донька — ВАРАВАРА з мужем
д-ром ІВАНОМ ЯРМОЛИЧЕМ
10 онуків та
Родина на Україні

ГОЛОВНА РАДА НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА

НАУКОВЕ Т-ВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

співідають у глибокому смутку своїм Членом і всім Українській Громаді про смерть визначного мецената Наукового Товариства ім. Шевченка та Української Вільної Науки

сл. п.

НАТАЛІЇ ДАНИЛЬЧЕНКО

яка своїм книжкам даром записалася незатертими буквами в історію нашого Товариства.

Сл. п. Наталія Данильченко померла 18-го вересня 1967 року до довгої недуги на 80-му році життя.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 19-го вересня 1967 р. о год. 10-й рані в Катедрі св. Володимира, 160 West 82nd Street в Нью Йорку. Тіліні Останки будуть поховані на цвинтарі в Покіноні, Н. Й.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

В суботу, 23-го вересня 1967 року

о год. 2-й по полудні на кладовищі HOLLYWOOD CEMETERY Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ НАГРОБНОГО КАМЕНЯ

на могилі

сл. п.

Д-ра ВОЛОДИМИРА БЕМКА

Чідно, Приятелів, Знайомих та Земляків Бережанців просимо до участі.

РОДИНА

Доїзд: з гайлею ч. 22 звернути на Vauxhall Rd., звідти звернути на право до Stuyvesant Avenue.

Замість квітів на могилу

св. п. ОЛЕКСИ ПЕТРОВИЧА

ВАРАВВ-ВОРОНИНА (О. КОБЕШЬ)

складає 15.00 доларів

на Українську Вільну Академію Наук у США

Лесь і Іван ГАСВІСЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА ВРЕЦЬОНИ

б. лікаря в Скалі, складає 25.00 доларів

на УВАН в Нью Йорку.

Вельмишановний Опечалений Дружини Покіноної і Поги Родині висловлюю цю дорожню мов найглибше співчуття.

Д-р Стефан БУЛАК

в Торонто, Канада

Замість квітів на могилу

св. п. д-ра ВОЛОДИМИРА ВРЕЦЬОНИ

складає 20 доларів

на Університет у Ринді

Анна ПОЛЯНСЬКА з Родиною

Замість квітів на могилу дорогого Товариша

бл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА ВРЕЦЬОНИ

складає 50 доларів

на цілі НТНІ в ЗДА.

Д-р Богдан ГАРБОВСЬКИЙ

Ютика, Н. Й.

Замість квітів на могилу Товариша по 36-рі

сл. п. інж. ГРИГОРА ТЕРЛЕЦЬКОГО

складає 10.00 доларів

на Українських Воєнних Інвалідів.

Упрява ОБУВА — Шикаго

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ Т-ВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ — ВІДІЛІ НЬО ІНГЛЕНД

— повідомляє, що —

Члени Відділу дадуть безплатну лікарську й дентистичну допомогу

ВСТІМ ТИМ УКРАЇНЦІМ, ЩО ЖИВУТЬ НА ТЕРЕНІ НОВОЇ АНГЛІЇ І НЕСПОМОЖНІ ЗА ТАКУ ДОПОМОГУ ПЛАТИТИ.

В першу чергу до такої допомоги управленими являються українські воєнні інваліди, незалежні комбатанти українських військових з'єднань, вдови й сироти по українських воєнках.

Заінтересованих просимо звертатися на адресу голови Відділу:

Д-р ІВАН ДІДУК
Dr. JOHN S. DIDUK
23 South Fairview Street, ROSLINDALE, Mass. 02131
Telephone: FA 5-7200

ЩОРІЧНА ЗУСТРІЧ

УЧАСНИКІВ ТУРИСТИЧНИХ ПОІЗДОК В УКРАЇНУ ЧЕРЕЗ БОУБАСНІОК АГЕНЦІЮ

В.СУВОТУ, 23-го ВЕРЕСНЯ 1967 РОКУ

на Союзівці

в КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Запрошуємо Членів-Турисів і Приятелів. ОГЛЯДАННЯ ЗНІМОК ТА ВИСВІТЛЕННЯ НАЙНОВІШИХ ФІЛЬМІВ З УКРАЇНИ.

ПРОГРАМА:

Субота:

Год. 12:30 — Спільний Обід.

Оглядання знімок-вразнень.

Год. 6:30 по пол. — Вечера

та продовження висвітлення фільмів.

Неділя — СЛУЖБА БОЖА.

Замовлення слати:

„BOUYZIVKA“, Ukrainian National Association

Estate, Kerhonskon, N.Y. or,

KOWBASNIK AGENCY

286 East 10th Street, New York, N.Y. 10009

(Tony and Vera K. Shumeyko)

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ

УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

в ДІТРОЙТІ

До всіх Установ, Платників Національного Датку та всього Українського Громадянства Метрополіті Дітройту

Заледни кілька тижнів часу ділит нас до СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ, що відбудеться в середині листопада 1967 року в Нью Йорку. Як відомо, Підготовчий Комітет СКВУ закінчує основні праці. Настав час, коли весь загаль нашої громадянства має виявити свою постанову до так важливого діла.

Відбути СКВУ вимагає більших фінансових засобів, яких повною мірою покриває наша репрезентативна Український Конгресний Комітет Америки. Тому звертаємо до всіх наших установ, Платників Національного Датку та всього українського громадянства нашої Метрополіті почати негайно вилучувати Національний Даток до УНФонду.

Найбільшю подією в наших часах, є безперечно Світовий Конгрес Вільних Українців. Це довгорічна мрія українців у вільному світі, це здійснення задуми нашої Проводи. Це ж найкращий пам'ятник, який можемо створити у 50-ліття Української Національної Революції. СКВУ говоримите в імені нас усіх і про нас усіх. Тому всі ми мусимо включитися в загальну акцію допомогти йому фінансовими засобами.

ВІПЛАЧУМО НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК через свої установи. Складаймо його в усіх відділах Кредитів „Самопоміч“, або складаймо на руки наших референтів УНФонду, що ними є:

на Дітройт-Схід Микола КУНИНСЬКИЙ —

20021 Mackay, Tel. 892-3115

на Дітройт-Захід — Дмитро ФЕДОРКО —

8541 Hartwell, Detroit, Michigan 48228. Tel.: 931-5695

Вірно, що наше громадянство виявляє повне зрозуміння в так важливій справі, яким є СКВУ, вилучуючи Національний Даток і відповідний даток на його Фонд.

УВАГА! УВАГА!

Виявлено повідомляємо все Українське Громадянство Метрополіті Дітройту, що в СУВОТУ, 23-го ВЕРЕСНЯ 1967 року, о год. 7-й веч. в залі Українсько-Американського Осередку при вул. Карпентер ч. 2965 відбудеться ГРОМАДСЬКА НАРАДА В СПРАВІ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ.

До участі в нараді запрошуємо по двох представників кожної установи, всіх платників Національного Датку та все українське громадянство.

Екзекутива Метрополітального Відділу УККА в Дітройті

Відкриття.

Габілітаційна процедура в Українським Католицьким Університеті —

проф. Василь Ленчик

Проголошення оцінки габілітаційної праці аспіранта: „Артем Ведель і його музична спадщина“ — проф. Микола Чубатий

„Життєвий та творчий шлях Нестора Ничкайківського“ — виклад д-ра Ігора Соневицького

Увага! Увага!

КЛІВЛЕНД, ПАРМА й ОКОЛИЦІ! ОКУРЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДІЛІВ УНСОЮЗУ З ОСЦДКОМ У КЛІВЛЕНДІ

— запрошує —

Членів УНСоюзу та Українське Громадянство на ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ

яке відбудеться

в неділю, 8-го жовтня 1967 р.

о год. 3-й по пол.

в залі УНДому при 2255 West 14-та вул.

у КЛІВЛЕНДІ, Огайо.

Гостем-промовцем на вічу буде

головний предсідник УНСоюзу

Йосип Лисогір

який поділит свої спостереженнями і враженнями із своєї подорожі по Європі та відвіданнями українських осередків і їхніх громадських та церковних установ в цілому раді країни.

Членство УНСоюзу та Українське Громадянство запрошуємо прийти на це громадське зібрання.

ОКУРЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДІЛІВ УНСОЮЗУ

Літературно-Мистецький Клуб

в Нью Йорку

149 2-га Евено

П'ятниця, 22-го вересня, год. 8-ма веч.

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ.

І. ІКЕРНИЦЬКИЙ ІКЕР І М. ПОНЕДІЛОК

II. Проф. Р. ВЕНКЕ — скрипка:

1) Романос ч. 2, оп. 8 — Я Степового

2) Стерпо Тарантеля — Я. Виняського

При фортепіані Ю. ЦИВІВСЬКИЙ

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ НА ЦЕЙ КЛУБОВИЙ ВЕЧІР.

НАЛИНА ЧІЧКА-АНДРІЄНКО

(Педагогічний диплом Державної Музичної Академії — Берлін)

Праця

HELP WANTED MALE

Портер
ГОДИНИ 6:30 р. — 3 п. п.
Повний час, постійна праця,
легко чищення. Багато бене-
фітів працюючого.
Martin's
Fulton Street, Brooklyn
Вживати вхід тільки для
працівників.
236 Duffield Street.
Голоситись щоденно 9:30-3

Factory Help

Machine Operators

Openings on all shifts for
capable, able-bodied men with
good employment records. We
will train you. Good working
conditions, steady employment,
liberal vacations. Blue Cross,
Blue Shield, paid life insurance.
Apply:
ALPHACUT WIRE
& CABLE CO.
Div. of General Cable Corp.
25 Van Dyke Avenue
New Brunswick, N.J.
An equal opportunity employer

Patrolmen

Повний час, вівніки з ува-
ги на розпіт в Rockland,
Orange & Westchester Coun-
ties відкривається тепер ба-
гато праці для відповідаль-
них і сумлінних мужчин.
Платня + дохід.
Тел.: 914 761-0224
PINKERTON'S INC.
An equal opportunity
employer.

Accurate Window Cleaning
Corp.
ПОШУКУЮ
Робітників
до миття вікон. Можемо
також навчити.
Голоситись:
414 East 32nd Street N.Y.C.
Тел.: PL 5-8840

ПОТРЕБНО РОБІТНИКА
(радише одружений) для об-
слуговування пачок олівців.
Може бути нефаховий.
Навчимо.
Smook & Son Oil Co.
26 Leslie St., Newark, N.J.
372-6812

CENTERLESS GRINDER
Set up & operate on Tru Feed
Plastic. Good pay. Steady. Nice
working conditions.
Seymour Amphenol Division
45 Glenwood Place
East Orange, N.J.
(201) 676-2288

СТОЛЯР
Цілковитий досвід інсталяції
в кухні. Висока платня, по-
стійна праця, мусить мати
власне авто і знаряддя. Добре
постав. фірма в Брукліні.
Тел.: DE 6-6565

UPHOLSTERERS
Досвід. пов. час або на кілька
годин, постійна праця, приєм-
ні умови. Висока платня, від
кваліфікованих. Платні вака-
ції, доск. нагода для відповід-
них.
Тел.: SO 8-5508

MAINTENANCE MAN
FOOD PROCESSOR
Rutherford, N.J. Area
Must be a good all round
man. Familiar with process
equipment. Pumps, fillers,
material handling & have
good maintenance skills of
pipe fitting. Mechanical re-
pairs & other maintenance
ability. Union shop. Excel-
lent opportunity for right
man.
Call (201) 939-3336

WANTED
Cabinet repairman for kitchen
and television cabinets, 1 or 2
days a week, steady on a per-
job basis. Call 716 TX 5-1209,
Mr. Sanchez.

RCA VICTOR
DISTRIBUTING CORP.
Buffalo, N.Y.

МУЖЧИННИ
Сильні фізично, віп. муж-
чини до вивозу сміття, ви-
сока платня для мужчин,
що можуть також їхати ав-
то. Години праці від 3 до
7-30 по пол. Голос. особисто
до Mr. Runk або Mr. Johnson у
Clark Furniture Mfg. Corp.
Walnut Avenue & Valley Rd.
Clark, N.J.

MACHINE ASSEMBLERS
Experienced men with good me-
chanical background to assemble
parts and construct precision
built printing machinery for
established progressive com-
pany. Good pay, steady work,
overtime good benefits.
Rutherford Machinery Co.
401 Central Avenue
E. Rutherford, N.J.

Праця

HELP WANTED MALE

BRAKE OPERATORS
Досвід на денну шифту. По-
стійна праця з овертаймами.
Досконала нагода для відпо-
відних. Голос.
Curtis Partition Corp.
590 Belleville Turnpike
Kearny, N.J.

ЛИВАРНІ
РОБІТНИКИ
Не вимагається досвіду. На-
вчимо, вік не має значення.
Компанія платить пов. госпіта-
лізацію, житт. забезпечення,
пенсію, і т. д. Постійна праця.
D. Hurley & Sons, Inc.
70 Manufacturers Place
Newark, N.J. 07105 623-0680

Праця

HELP WANTED FEMALE

ОПЕРЕНТОРКИ
Вимагається досвіду при шит-
ті спідничок і спортивного одя-
гу. Секційна праця на шити.
Гарантия — \$2.00 на годину і
більше. Постійна праця. Го-
лоситись цілий тиждень.
S. & J. Manufacturing Corp.
35 Exchange Pl. Passaic, N.J.
(Next to Unemployment Office)
Phone: 201 777-6528

ГОСПОДИНЯ, \$300
в молодшому віці, англ. мова
неконечна, постійна праця,
власна кімната і т. д. Ват-
ко з 2 доньками, у віці 14
і 18 років.
Телефон, по 6 год. веч.
HO 8-6844, L.I.C.

КУХАРКА
Європейська, легка домашня
праця, для самостійної жінки в
Понкерсі. Власна кімната, лав-
ничка і TV. Останні рекоменда-
ції, англ. мова.
Тел.: (914) GR 6-7123

COUNTERWOMEN

AND CASHIERS

Постійна праця для жінок при
харчуванні, в кафе/ресторані
приміщення закладу при Mc
Bride Avenue in Little Falls, NJ
150 Totowa Avenue, Wayne, NJ
Години 8 р. — 3 по пол. понед.
— п'ятниці. Телефон, за інфор-
маціями (201) 748-0800.

Бенефіти включають даром
госпіталізацію і медичне за-
безпечення. Мусять говорити,
читати і писати по-англійськи.

ГОСПОДИНЯ
з досвідом. Повна відповідаль-
ність. 3 кімн. апарта. і 6 річна
дитина. Спання на місці, 5
днів, \$30.00. Гарна тепла ат-
мосфера. PE 6-4363 (буди від
10 р. — 5 по пол.). Вікенди ці-
лий день OL 3-4289.

Праця

MALE & FEMALE

Restaurant/Kitchen
Help

Waitresses
Salad/Sandwich
Preparer

Cashier
Dishwashers
Various
Schedules

OUTSTANDING
BENEFITS
Excellent salary and
working conditions.

APPLY AT
THE EMPLOYMENT
OFFICE
3rd Floor of the New Store
Monday thru Saturday
10 A.M. to 9:30 P.M.

Bamberger's
Willow
Brook
Wayne, N.J.

An Equal Opportunity
Employer

МУЖЧИННИ І ЖІНКИ
у віці 30-45, легка варствана
праця, д. платня, вакації, б. бе-
нефітів, присми умовини пра-
ці. Пост. праця. Год. 7:30-4 по
пол. Голос. за домовленям.
Масмо перекладачів.
DA 9-5152
Cardo Automotive Products
181 E. Hunting Park Avenue
Philadelphia, Pa.

PITTSFIELD, Mass.
School System is seeking a
junior high school principal.
Salary \$5,800 to \$8,671 based
on experience plus \$600 for
a Master's Degree and a
differential of \$3,408. Con-
tact Mr. Thomas J. Roche,
Assistant to the Superintendent
in charge of Personnel
Services, Pittsfield, Mass.

Алентави, Па.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ П-СТВА ПЕТРА І МАРІЇ КМЕТІВ

Петро і Марія Кметі

Люди, які дожили п'ятде-
сятих літ в подружжі, почу-
ваються щасливими. Богом
благословенні. І діти, внуки,
ближча і дальша родина та
приятелі відзначають таку
оказію ювілейом, богослужен-
нями й гостинами.

Такого щастя дожили на-
ші добрі і вірні громадя-
ни панство Петро і Марія
Кметі, бо 21-го липня мину-
ло п'ятдесят літ їхнього по-
дружжя. Тоді заходами їх
дітей влаштовано ювілейну
вечірку.

Початком Ювілею було
відселення св. благодаре-
нної Служби Жонки і Мо-
лебна за здоров'я Ювілярів.
Відправляв настоятель Всех.
о. Василь Чекалюк в місцевій
українській православної цер-
кві Преч. Діви Марії, а від-
так потім була імпульсанта
гостиня для великого числа
родини, сусідів і приятелів
в гарно прибраній залі
Парафіяльного Осередку. До
гарно ужиткованих столів за-
селили гості, а по хвилі з своїм
священником під спів „Мно-
гая Літа" увійшли Ювіляри.
Молитвою і благословенням
страва відкрила гостину о. на-
стоятеля.

В часі гостини були спо-
гади й жарти, а вкінці о. па-
рох, взявши на себе обов'яз-
ок тостмаїстра, покликавав
гостей до висловлення своїх
гак. Гості складали не ті-
льки щирі побажання і на-
діювали Ювілярів дарунка-
ми. Гарний був дарунок
трех маленьких хлопчиків-
внуки, які піднесли своїм:
дідові і бабці китицю роз-
з звисаючими п'ятдесяти зо-
лотими стяжками, а на кож-
ний з них був гарно скруче-
ний долар.

Видатні промови були п.
Михайла Федорака, голови
Церковної Ради, та нашої
довголітньої передсідниці
Церковного Сестрицтва пані
Парані Лаба. Ювіляри і їх
донька і син висловили вдяч-
ність всім, що так численно
своєю присутністю звелича-
ли це небудене свято. Вкін-
ці і о. Чекалюк виголосив
цікаву доповідь про життя
Ювілярів, закінчуючи гостин-
ну відпіванням „Многая Лі-
та" і молитвою.

До мови хочемо до-
дати, що п-ство Кметі з чле-
нами Українського Народно-
го Союзу у 147 і 151 Відді-
лах в Алентави. Пані Ма-
рія в 1963 р. під час святку-

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Коли жертвує пенсіонер . . .

„В житті, як на довгий ні-
в, не перейдеш, не вколочу-
ши". А 80-річний пен-
сіонер, Стефан Костів, із с.
Дмитрів у Галичині прой-
шов за свій вік не тільки ни-
ву, а й моря та океани, до-
велось йому бути і на коні,
й під конем. Закінчив тор-
говельну школу у Львові, в
1908 покликав його до вій-
ська, хотів до офіцерської
школи і не потрапив через
помсту польського старости
батькам С. Дмитрова за ви-
бір „староруських послів".
Юнак діяв енергійно: того
ж року втік з чужого війсь-
ка до Києва, потім виїхав до
Америки: 3-го лютого 1909
р. був уже у країні свободи,
уникаючи переслідувань.
Довелось спочатку в Джерзі
Сіті не раз заночувати в
парку, бо господарні забору-
гався цілого долара. „Мав
ще два центи в кишені,
— згадує п. Стефан Костів:
за одного цента купив німе-
цьку газету і так знайшов
працю в пекарні, а через рік
перейшов до праці по бан-
ках". Опанувавши мову і
розглянувшись навколо, Сте-
фан Костів побачив, що по-
ложина Америки припливала
так само на кораблях, як і
він: від 1922 р. п. Костів по-
чав працювати агентом у
„Прудентшел Лайф Корпо-
рейшен", і при тій формі до-
служився у 1950 році до
пенсії.

Людське життя не кінча-
ється на праці для прожит-
тя. Ще в 1916 р. Видавництво
„Свобода" видало тут дві
його книжечки: „Людодія"
та „Вільний чоловік". Він
допомагав придбати Україн-
ський Народний Дім, допо-
магав своїм землякам знайти
кращу працю. В 1918 р., як
контролер портових бор, ви-
крив неподобства — дехто
з несумлінних працівників
вигнавав з листів імігрантів
гроші, листа заклеював і від-
силав за океан. Листи С.
Костева за океан, до Рідного
Краю, завжди важчили від
„зелених", бо там була ро-
днина.

Панство Кметі взяли до
праці заповняючи. Пан Пет-
ро працював кілька літ в
дротівні, а пані Марія в си-
гаровні. Відтак п. Петро змі-
нив своє заняття, пішов пра-
цювати до пекарні. Тут ви-
живав випікати хліб найкращо-
ї якості і різні печива.

Згодом вирішили взятись до
того промислу на власну ру-
ку. Тридцять п'ять літ пра-
цювали днями й ночами, аж
доки їм сили служили.
Нарешті рішили здати свій
промисл і поки це здоров'я
служить відпочити і зазнати
родинного щастя з дітьми і
внуками.

Панство Кметі доробилися
і мають понадпересічний рі-
вень життя. Є в них двоє
дітей, донька і син, з якими
почуваються щасливі в ній.
Донька Катерина є вчитель-
кою в публічній школі, ак-
тивна в українському гро-
мадському житті, і горда, що
з українського роду. Син є
промисловцем — управле-
лем поважної фірми.

І членство і Заряд 147
Відд. УНС складає Ювіля-
там найкращі побажання:
доброго кріпкого здоров'я та
прожити на Многі і Ціс-
лавні Літа!

Іван Заворський

ЯКА ВУЛИЦА —
ТАКЕ П СВАТО

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Під назвою „Свято вулиці"
в „Радянській Україні" з 7
вересня надруковано на-
ступну реальну вістку з
Вінни. Чини про безшовтовну
працю населення у вихідні
дні: „На відзначення 50-річ-
чя ювілею Радянської дер-
жави в селах багатьох райо-
нів Вінницького проводяться
змагання за красу вулиць,
садиб. А в селі Іллянці
ввійшло в традицію справля-
ти свято нової вулиці. На-
весні цього року таке свято
відбулось на новій вулиці —
імені ХХІІІ з'їзду КПРС.
Тут проклали шосейну доро-
гу, обсадили її фруктовими
деревцями, квітами. Тепер
готуються до такого свята ще
на одній магістралі."

Комітету нашої кооперативи,
тепер пенсіонер, подарував
перед закінченням шкільно-
го року гроші з дуже вимов-
ним призначенням: дол. 50.
для учня, який закінчив Па-
рохільську Школу та знає
найкраще українську мову;
по 25 дол. для двох учнів
Рідної Школи, 75 дол. на ку-
півлю книжок для учнів
Рідної Школи.

Є хтось милостивий для
милостивих на цьому світі:
п. Стефан Костів відвідав го-
ловний будинок УНСОюзу і
Редакцію, без огляду на свої
80 літ, сам, без супроводу,
навіть без палички, що так
часто супроводжує старість.
Українці Канади справед-
ливо гордяться своїми піоне-
рами. Мій, радіючий нині, пе-
редасмо їм ширший привіт від
українського піонера в ЗДА!
Пенсії п. Стефанові Костіву
сяк-так вистачає, і коли б во-
на була трохи більша, а його
щире серце трохі менше,
то напевно побував би і в
Канаді. Але давньому вже
не був, бо ось — дарує ще й
на дитя, на рідну культуру.
А це ж, мабуть, одна з най-
більших жертв, бо — пен-
сіонерська. (п)

EXPLO 67
Винаймаються кімнати в гар-
ній околиці, центр міста, парк,
видигне й зручне сполучення
до EXPLO. Одна особа — 5 дол.,
дві — 7 дол. На тиждень тан-
цює. IVAN SARA, 4149 Esplanade
Ave., Montreal, Que., Tel.:
844-7090 вечором від 5-10.

Real Estate
ДІМ НА ПРОДАЖ
2 род., frame дім, в доброму
стані, вел. кімнати, 50 x 100
площа, близ. поїзди і автобу-
сів.
56, Arlington Ave., Bklyn., N.Y.
Tel.: 827-2927, питати Colombo
Щойно знижено до \$17,000.

LAKE MONAWK
Дім на цілий рік або літо. Доб-
ре держано, помір. ціна, на
прошній товариський клуб,
олів. пар. огрівання, вид на
озеро. Всі зморова-літні спорти,
3 спальні, машина миття по-
суди, сушарня, комінко. Влиз.
кат. церкви і параф. школи.
Нижче \$15,000.
(201) 676-4092, 676-4089,
642-6556.

WESTCHESTER
Katonah Vicinity. 15, асп. ко-
лон. фармер дім 1827, модер-
нізований, також неумел. ка-
тедж (4 кімн.). Приватна до-
рога. \$46,500 можл. морттедж,
інші доми, зараз до зайняття
\$20,000 до \$100,000.
Rose Harper
Baldwin Place, New York
914 962-4091 or 914 248-5625

НА ЛІТО АБО
ВІДПОЧИНОК
Катедр. 3 спальні біля села.
Надзвичайний відпочинок, на-
года. \$7,500.
KOPP of KERHONKSON, NY
Dial (914) 626-7500

Funeral Directors
Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Завоуду
125 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИПА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕНА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температу-
ра. Модерна каліда для
ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

TRIDENT SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION
760 Clinton Avenue
NEWARK, N.J. 07108
Tel.: 371-11